COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
"GRIGORE MOISIL" BRAȘOV

EDIȚIA NR. 5/2014

COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ „GRIGORE MOISIL”
BRAŞOV

„PUNCTUL PE INFO”

REVISTA COLEGIULUI

Nr. 5\2014

Revista Colegiului „Punctul pe Info” este editată în scopul performanței şcolare şi a activității independente a elevilor din liceu

DIRECTOR:
Prof. dr. NICOLETA ŞTIUCĂ

DIRECTOR ADJUNCT:
Prof. MILENA POPA

PROFESOR COORDONATOR:
Prof. dr. CRISTINA CĂLIN

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
Redactor şef: Tătaru Anca-Ioana
Redactori: Patriche Diana, Preda Georgia, Dragomir Claudiu
Colaboratori: Naftanailă Lorena, Casangiu Monica, Luca Roberta, Comşa Oana, Borza Mihai
Tehnoredactor: Tătaru Anca-Ioana
prof. Stoian Florica

Elevi la Colegiul Național de Informatică „GRIGORE MOISIL”, Braşov

Editura: SIGMA – Bucureşti
ISSN: 2066-4060

Puncte de vedere

Iată că, pentru Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil" a mai trecut un an de reuşite şi confirmări , cel de-al 75-lea din istoria sa! Şi, parcă, reuşitele şi confirmările au fost mai multe decât în alți ani, în onoarea acestui jubileu.

Performanța cu care Colegiul a obişnuit comunitatea braşoveană a însemnat excelență în domeniul definitoriu, informatica, prin rezultatele obținute la olimpiade, la ACSL – competiția din SUA de la care cele trei echipe s-au întors din nou triumfătoare în fața a 32 de țări - şi la o suită întreagă de concursuri de specialitate la care elevii noştri au participat.

Rezultate remarcabile a obținut Colegiul şi în zona ştiințelor, la matematică, fizică, chimie, geografie (Concursul „Terra") şi nu numai. Colegiul Național de Informatică „Grigore Moisil" a strălucit la limba engleză, prin câştigarea locului I pe țară la „Speak Out", prin ocuparea primelor locuri în festivaluri de teatru, cu talentata trupă a liceului, „P4tru" în competiții muzicale şi în multe-multe alte activități şi proiecte, curriculare şi extra-, la care, în general, elevii noştri trebuie doar să participe, pentru a reveni cu trofee. A fost un an bun pentru performanță, dacă ne referim la admiterea în clasa a IX-a – locul al II-lea pe județ, ca medie de admitere, a V-a, precum şi la rezultatele obținute la bacalaureat.

Toate aceste împliniri se datorează eforturilor comune, ale cadrelor didactice şi ale elevilor Colegiului, care ştiu că tradiția trebuie păstrată, dar şi că laurii trecutului nu sunt niciodată îndeajuns, că trebuie să construieşti mereu.

De aceea, le multumesc profesorilor şi elevilor pentru felul în care au onorat Anul 75 al şcolii şi le urez la mulți şi fructuoşi ani! Multumesc şi colectivului revistei, redactorului-şef, doamna profesor doctor Cristina Călin pentru perseverență şi pentru strădania constantă de a oferi cititorilor o publicație de calitate!

Director - profesor doctor Nicoleta Ştiucă

"Viitorul ni-l putem modela după cum vrem. Viața este un lut căruia voința îi dă formă." (Liviu Rebreanu)

Iată-ne la început de an –2014, plini de speranțe, de aspirații, de ambiții. Vă doresc să puneți în faptă toate planurile de viitor pe care vi le-ați făcut pentru acest nou an, să fiți mai încrezători în propriile forțe, mai harnici, mai perseverenți.

Suntem mulțumiți de realizările noastre de până acum, dar ne dorim să le depăşim, într-o competiție permanentă cu noi înşine!

Vă doresc să vă „modelați" viața cu multă voință, să progresați, să vă păstrați entuziasmul şi să ne determinați mereu să fim mândri de voi, toți!

Director adjunct - profesor Milena Popa

EDITORIAL

Înainte de a vă delecta cu articolele din acest număr al revistei, aş vrea să vă adresez câteva cuvinte.

Mă numesc Anca şi sunt redactorul acestei reviste minunate de 3 ani, mai exact din clasa a X-a. Sunt bucuroasă că am putut face parte din acest colectiv şi că am putut contribui şi eu la ea. E greu, nu pot să nu recunosc însă că satisfacţia este mai mare decât orice altceva. Cu această „funcţie" au venit şi multe responsabilităţi care m-au învăţat că în viaţă, uneori, trebuie să răspunzi şi provocărilor, deoarece mereu va ieşi ceva bun. Am învăţat să respect deadline-uri şi să îmi organizez timpul în aşa fel, încât nici învăţatul şi nici revista să nu fie neglijate. Cu fiecare articol intrat în Inbox revista prindea contur, dar de noi depinde să îi dăm aspectul şi farmecul, pentru ca fiecare dintre voi, cititorii, să fiţi cuprinşi de vraja ei.

Liceul te pregăteşte încet-încet pentru viaţa pe care fiecare o va lua în piept la sfârşitul bacului. Te învaţă să te organizezi, te formează pentru a fi un om mai bun, o persoană mai decentă, un cetăţean mai bun în societate. Înveţi lucruri noi şi inedite despre fiecare materie în parte. Prin concursuri îţi depăşeşti limitele, acumulezi cunoştinţe noi. Pentru mine, elevă în clasa a XII-a, liceul a fost o perioadă frumoasă, pe care nu o voi uita vreodată. Mereu voi privi în urmă cu bucurie şi cu nostalgie faţă de profesori, faţă de doamna dirigintă, faţă de colegi, de prima iubire... De asemenea, îmi voi aminti de doamna profesoară Călin Cristina, care m-a primit cu bucurie în colectivul redacţiei şi care cu încredere mi-a înmânat această responsabilitate.

Să vă prezint un sumar a ceea ce veţi găsi în acest număr: impresiile boboceilor, activităţile desfăşurate în anul trecut de elevii liceului nostru, concursurile, câteva cuvinte despre clubul de lectură, articolele doamnelor profesoare, paginile în limba engleză şi creaţiile personale.

Aş dori să le mulţumesc doamnelor directoare, care ne-au susţinut şi în anii trecuţi, dar şi în acest an, în activitatea noastră. De asemenea, le mulţumesc şi elevilor care au contribuit cu articole pentru revistă şi de care suntem încântaţi că avem copii atât de talentaţi în acest liceu.

În final, doresc să reiterez că mi-a făcut o deosebită plăcere colaborarea cu acest colectiv şi sper ca tradiţia să se păstreze în continuare, chiar şi după plecarea mea, la absolvirea Colegiului Naţional de Informatică "Grigore Moisil". Să fie mai frumoasă, cu cât mai multe articole minunate şi cu un colectiv cât mai mare şi mai profesionist.

Tătaru Anca-Ioana,
Clasa a XII-a D
redactor-şef al revistei

Boboceii (2012-2013)

Cum ne-am găsit naşul ?!

Începutul liceului a fost unul mult aşteptat, deoarece era o etapă nouă din viaţa mea. Am aşteptat cu nerăbdare această perioadă, pentru a-mi cunoaşte noii colegi, noii profesori şi pentru a descoperi şi experimenta ceva nou şi deosebit.

Auzisem de tradiţia "naş-fin" încă din clasa a VIII-a, iar în timpul vacanţei de vară, după aflarea rezultatelor şi a repartiţiilor, trebuia să îmi "asigur" un naş. Norocul a fost de partea mea, deoarece tocmai persoana de la care aflasem de acest obicei, m-a ales să-i fiu boboacă. "Botezul" a avut loc într-o sâmbătă şi a fost mult aşteptat, atât de către boboci, cât şi de către naşi. Am fost aşteptaţi în clasa de la "beci" cu muzică şi surprize plăcute. A fost o zi care îmi va rămâne în minte, deoarece ne-am cunoscut naşii şi am participat la diferite probe amuzante, precum introducerea unui pix legat de corp într-o sticlă, prinderea merelor cu gura dintr-un lighean cu apă, menţinerea şi aducerea unei portocale la nivelul gâtului de către două persoane, iar la sfârşit, ca "cireaşa de pe tort", am fost stropiţi cu şampanie şi frişcă. Drept mulţumire pentru evenimentul organizat, le-am dăruit naşilor o diplomă cu titlul "The Godfather" şi cu numele lor şi al nostru. Atmosfera a fost foarte plăcută, ne-am distrat pe cinste, iar amintirea botezului va rămâne mereu întipărită în mintea noastră.

După părerea mea, botezul este un simbol al anilor de liceu, o iniţiere în ceea ce priveşte acest nou şi frumos început.

Patriche Diana,
IX B-2012

Clasa a 9-a

Un nou început în viaţa fiecărui elev. Noi colegi, profesori, până şi un nou liceu. Acest început reprezintă un pas foarte important în viaţa fiecărui om. Liceul înseamnă învăţat, dar şi multă distracţie alături de un nou colectiv, clipe petrecute împreună precum şi multe amintiri ce rămân veşnic întipărite atât în minţile, cât şi în sufletele elevilor.

Prin acest nou început am trecut şi eu împreună cu colegii mei. S-au legat multe prietenii prin intermediul orelor şi al activităţilor desfăşurate împreună, dar de asemenea, şi prin intermediul unuia dintre cele mai importante evenimente ale anului, Balul Bobocilor. Acest bal a fost organizat de către nişte elevi mai mari, sustinuţi de câteva cadre didactice, şi a avut loc în Kasho Club, o locaţie al cărei nume prevesteşte distracţie din plin.

Balul, desfăşurat într-o zi de la începutul lunii noiembrie, a fost un adevărat succes. Toată lumea s-a simţit bine. Au avut loc multe concursuri, numere de dans şi alte momente special pregătite pentru acest eveniment. Bineînţeles, muzica bună selectată de DJ a asigurat atmosfera serii şi fiecare persoană s-a putut bucura de dans şi voie bună. Însă, această noapte specială a fost completată de concursul "Miss" şi "Mister", în cadrul căruia au participat câte o pereche selectată din fiecare clasă de a 9-a. Aceste perechi au fost supuse câtorva probe, precum cultură generală, dans, dar şi un concurs cronometrat, în care participanţii trebuiau să strângă din sală anumite obiecte, unele destul de ciudate, de la diverse persoane . La sfârşitul serii au fost aleşi câştigătorii

titlurilor de “Miss” şi “Mister”, dar toţi participanţii au primit câte un premiu pentru efortul depus.

Această seară de neuitat a ţinut circa 8 ore şi pe parcursul ei ne-am putut bucura de o petrecere pe cinste. Toţi cei prezenţi s-au distrat, profesorii au fost încântaţi şi astfel a mai avut loc încă un eveniment important din viaţile noastre. Liceul poate fi şi relaxant, dacă ştii cum să te distrezi.

Preda Georgia
IX B - 2012

“Pentru mine este o onoare să port emblema Colegiului Naţional de Informatică “Grigore Mosil”. De când eram mică îmi doream nespus de mult să fiu eleva acestui colegiu. Colectivul este unul deosebit, profesorii pe care îi am la clasă sunt printre cei mai buni din liceu, iar colegii mei sunt exact cum îmi doream, cu simţul umorului şi de treabă.

Îmi doresc să mă formez ca om la acest colegiu, să îmi îmbogăţesc cunoştinţele şi să fiu mândră în viitor că am urmat acest colegiu .”

Niţa Cristina
IX A -2012

“Emoţiile nu erau lipsite la începutul anului şcolar. Întârziasem cinci minute, normal, ziceam să nu fiu chiar la fix acolo. Nu aveam curaj să intru în vorbă cu nimeni. Ochii îmi umblau rătăciţi prin mulţime, căutând capete cunoscute.

Acum e altfel, liceul m-a schimbat, m-a ajutat să mai ies din cochilie, să fiu mai îndrăzneaţă, m-a învăţat să comunic, să fiu mai dezgheţată. Am fost primită cu braţele deschise, în schimbul unui zâmbet cald de boboc timid.”

Costin Ştefania
IX A -2012

“Văd liceul ca o aventură, ceva necunoscut, însă echilibrat, în care îmi voi restabili propriul sistem de valori. Acum că tot l-am început, în mine s-a instalat o bucurie infantilă, care mă face să sper că următorii patru ani vor fi nişte ani minunaţi, pe care ni-i vom aminti toată viaţa.”

Casangiu Monica
IX A-2012

“Aventura vieţii în noua comunitate a fiecărui boboc începe cu multe emoţii, normal! Primul pas îl reprezintă numeroasele mici păreri care, în cele din urmă, ajung mari etichete. Prima lună, recunosc, a fost cea mai dificilă...dar există întotdeauna şi o parte bună a lucrurilor: logic, după o perioadă destul de lunguţă de timp ne-am acomodat şi noi.

Nimic din ceea ce crezusem în primele clipe nu era adevărat; cu toţii sunt oameni minunaţi, trebuie doar să ai curajul să-i descoperi.

Din punctul meu de vedere, renumitul liceu “Grigore Moisil” mi-a lăsat o impresie foarte bună, pe care sunt sigur că o s-o am până la sfârşit.”

Dragomir Claudiu,
IX B - 2012

Balul Bobocilor

Ştiam că ceea ce aveam să încep, va avea un conținut greu, plin de emoții, dar foarte frumos în final . Totuşi, împreună cu colegul meu, Iustin am hotărât să ne înscriem la concursul de Miss şi Mister al Balului Bobocilor de la Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil".

Şirurile de repetiții, momentele de împlinire ne-au făcut să realizăm şi mai mult că o asemenea şansă nu o poți avea în fiecare zi şi că suntem norocoşi să fim concurenți, sprijiniți de toți colegii clasei a IX-B, de către doamna dirigintă, de familie şi prieteni.

Colegii noştri din XI-E au reuşit să întreacă orice profesor de dans, păstrându-şi calmul în fiecare situație, chiar dacă eram dificili, şi reluând fiecare parte a dansurilor până le înțelegea fiecare dintre noi, bobocii fiecărei clase .

Cu fiecare zi trecută, emoțiile şi stresul de a nu ne face de râs uitând paşii dansurilor, creşteau. Am trecut prin momente care nu vor putea fi uitate, sprijinite de fotografii şi păstrate în inima .

A sosit şi ziua balului, 9 noiembrie. Vreau să subliniez faptul că, în momentul în care am păşit în Kasho Club, eram încrezatoare în mine şi în Iustin, însă câteva momente mai târziu , simțeam că nu pot să fac acest lucru. Secunde de stres, minute de îngrijorare, ora de emoție, toate acestea înconjurate de o fericire pentru simplul fapt că am ajuns să fac ceea ce visam de fapt. Încrederea în mine şi emoțiile au apărut din momentul în care mi-am văzut colegii prezenți acolo printre primii invitații. Furându-le câte o îmbrățişare fiecăruia dintre ei, simțind energia lor pozitivă şi auzind un « Succes, totul va fi bine. » din partea lor, ştiam că nu mă voi încurca în paşi, şi nu voi da înapoi de la probele surpriză. Astfel, am urcat pe scenă încrezătoare şi zâmbăreață.

Cele două dansuri, Bachata şi Tango, ne-au ieşit bine, fără greşeală, probele surpriză au fost amuzante şi pentru noi şi pentru cei care ne urmăreau. Serios acum, heliul inhalat din balon în timp ce spui o frază citită de pe bilețel? Nici eu nu găseam ceva mai spectaculos de atât. În 2 minute, să găseşti un ceas, un ciorap negru şi un pantof marimea 42? M-am simțit mai presus decât Sherlock Holmes. Astfel, clasa a IX-B are un Mister Dansator şi o Miss Eleganță, ştiu că se putea şi mai bine, dar sunt fericită că am reuşit să facem asta. Chiar dacă eu am avut unele emoții, Iustin ştia de la început că totul va ieşi bine, şi m-a încurajat în fiecare moment până şi în timpul concursului, dovedindu-se cel mai bun partener de concurs.

Naftanailă Lorena
IX B-2012

La mulți ani, Info!

Pe data de 1 februarie 2013 , liceul nostru a împlinit 75 de ani de la înființare, şi cum altcumva să onoram această zi, dacă nu prin organizarea unei serbări? În comparație cu serbarea Crăciunului, această serbare a fost mult mai formală.

Au fost invitați toți profesorii actuali, cât şi cei care nu mai predau în liceul nostru, absolvenți cunoscuți, şi bineînțeles elevii claselor gimnaziale şi liceale. În primele ore ale serbării ne-au fot prezentate, nouă elevilor , câteva oportunități de viitor şi ne-au fost împărtăşite amintiri ale absolvenților.

Printre invitați s-a numărat şi Prof. Dr. Doru Ursuțiu , academician al Universității Transilvania, Preşedintele IAOE, şi cel care se ocupă cu Laboratoarele de Creativitate CVTC, invitat de domnul profesor de fizică al liceului, Dan Chirilă, pentru a le prezenta elevilor noua platformă de cercetare a Universității ce reprezintă o soluție prin care să ne facem cunoscuți şi are ca țintă educația, dezvoltarea creativității , creşterea inventivității prin noile tehnologii, înalta funcționalitate, laboratoarele locale şi rimote. Profesorul îndeamnă elevii să rămână în România pentru efectuarea studiilor superioare şi să se intereseze încă din liceu de acestea, întrucât ajută enorm. De asemenea, profesorul Doru Ursuțiu a ținut să-i mulțumească domnului profesor Chirilă pentru susținerea Cercului de Electronică Fizică şi Programare LabVIEW, care reprezintă puntea de legătură între CNI şi Universitatea Transilvania.

Un alt invitat important a fost domnul Dumitru Dorin Prunariu, primul cosmonaut român şi unul dintre absolvenții de marcă ai Colegiului Național de Informatică "Grigore Moisil" din Braşov. Aventura sa cosmică e incredibilă, iar reuşita aceasta extraordinară a început să se materializeze încă din anii de şcoală. Acesta ne-a împărtăşit câteva experiențe şi amintiri din liceu şi credem că exemplul lui ca om de ştiință este relevant şi ar putea să inspire orice tânăr care visează la performanță.

Serbarea a continuat cu numeroase acte artistice ale elevilor mici, dar şi mari, care au oferit culoare acestui eveniment, încântându-ne pe toți, elevi şi invitați.

Casangiu Monica
IX A - 2012

Activităţi şi concursuri

Festivalul Olimpic de iarnă al Tineretului European 2013

În perioada desfăşurării jocurilor olimpice am tot auzit la televizor de diferite probe care au loc, fie în Poiana Braşov, fie în împrejurimile Braşovului, aşa că am hotarât să organizăm o „excursie de relaxare” până în Poiana Braşov pentru a vedea despre ce este vorba.

Odată ajunşi acolo, am rămas uimiţi de câte persoane am vazut şi mai ales de faptul că aproape fiecare persoană vorbea altă limbă. Mergând spre pârtie, am văzut şi „Flacăra olimpică”, care a fost aprinsă la Atena, de unde a fost preluată de primarul oraşului Braşov.

În cele din urmă, am ajuns şi pe pârtia „Sub teleferic”, unde toată lumea aştepta ca jocurile să înceapă. Nu după mult timp, jocurile au început şi am ramas uluiţi de felul în care acele persoane puteau să schieze. Un lucru minunat a fost faptul că pe pârtie se afla un ecran uriaş, de unde puteam afla numele concurentului şi ţara de unde provenea fiecare concurent.

După ore bune de stat în zăpada înghețată, am hotărât să plecăm, dar nu înainte de a face o poză cu mascota, un urs carpatin care era îmbrăcat în culorile roşu, galben şi albastru, reprezentând steagul României.

În final, ca o echipă adevarată, am “construit” un om de zăpadă, cu care am făcut, bineînțeles, fotografii amuzante, după care ne-am îndreptat spre autobuz.

După câteva zile, am hotărât să participăm şi la un joc de hochei, unde au participat echipele din Elveția şi Slovacia.

Am fost foarte impresionați de rivalitatea dintre ei, dar şi de modul “fair-play” în care joacă. Pot spune că a fost o experiență minunată şi mă bucur foarte mult că am avut ocazia să văd aşa ceva, dar este şi o onoare pentru noi toți, că Jocurile Olimpice au avut loc în România în oraşul Braşov.

Sângeorzan Flavia
IX B - 2012

Concursul “Gheorghe Craciun” editia a V-a

Marți, 20 ianuarie 2013, Colegiul Național de Informatică a găzduit premierea celei de a cincea ediții a Concursului de Creație Literară pentru Liceeni „Gheorghe Crăciun”, care își propune să stimuleze originalitatea în idei şi expresii literare, să evidențieze talente în rândul elevilor de liceu şi să promoveze interesul pentru cultură şi creație.

Într-un cadru festiv şi primitor, premianții - copleşiți de emoție şi încântare - au dat citire câtorva fragmente din lucrările lor şi au fost răsplătiți cu diplome şi premii atractive. Preşedintele juriului, scriitorul şi totodată profesorul universitar doctor Andrei Bodiu, a apreciat creațiile participanților din acest an, încurajând sinceritatea trăirilor şi implicarea afectivă în redactare.

S-a subliniat importanța lecturii în formarea gustului literar al tinerei generații. Un aspect inedit al acestei ediții a fost reprezentat de participarea concurenților din alte județe, precum Bistrița-Năsăud, Piatra-Neamț, Oradea. Ingeniozitatea şi creativitatea unora dintre ei le-au adus binemeritate premii, la toate cele trei secțiuni.

„Jocul de-a viața” - tema eseului liber- a constituit o adevărată provocare literară care a dezvăluit spiritul ludic şi implicarea afectivă a participanților.

Premiul I şi Marele Premiu la secțiunea Poezie a fost acordat elevei Claudia Cîrlănaru de la Liceul Teoretic „Johannes Honterus“, din Braşov.

Premiul I, secțiunea proză a fost acordat elevei Raluca Baiu de la Colegiul Național de Informatică “Grigore Moisil”, Braşov.

Îi felicităm din toata inima pe toți concurenții şi îi aşteptăm şi la edițiile viitoare!

prof. dr. Cristina-Magdalena CĂLIN

Trupa P4tru

După o pauză destul de lungă, membrii Trupei P4TRU au revenit pe scena teatrului pentru liceeni, cu încredere şi dorință, cu pasiune şi dăruire, încercând să aducă publicului ceva diferit. Munca desfăşurată în echipă, efortul depus şi emoțiile concurenților au fost răsplătite din plin prin obținerea premiului I pentru prestația artistică la Festivalul Național de Teatru „*Amprente*", ediția I.

„Apariția pe scena de la Reduta, alături de membrii trupei P4TRU, a trezit în mine un sentiment de mult uitat, o emoție inedită, pe care o simți doar atunci cînd eşti în lumina reflectoarelor!" (Iulia Cîrciogel XI-E 2012/2013)

„Participarea la acest festival a fost ceva nou, atât pentru mine, cât si pentru trupa P4TRU, în acest format. Munca, organizarea, pasiunea, dorința de a arăta tuturor că se poate, au facut din noi nişte învingători." (Mona-Lisa Ghioc XI C 2012/2013)

„*Amprente* a fost primul festival de teatru la care am participat şi, de aceea, o să mi-l amintesc mereu. Cred că niciodată nu am avut atâtea emoții, a fost o provocare! Cel mai frumos moment a fost la finalul piesei, când spectatorii s-au ridicat în picioare şi ne-au aplaudat. Atunci am simțit că într-adevăr a meritat tot efortul depus." (Ana Radu XII F 2012/2013)

Activitate trupa P4TRU, 2012-2013

Sumar:

- **Serbarea de Crăciun 2012**
- **Ziua Colegiului 30 ianuarie 2013**
- **23/24 Februarie:** Festivalul Național de Teatru Pentru Liceeni "AMPRENTE "ediția I - Locul I pentru prestația artistică .Organizat de Colegiul "Grigore Antipa" în colaborare cu ISJ.
- **28 februarie 2013:** Spectacolul caritabil "În memoria lui Dănuț Bălan" Fundația " Tineri pentru Tineri", sucursala Braşov, împreună cu Inspectoratul Şcolar Județean şi Consiliul Județean al Elevilor Braşov, în parteneriat cu Prefectura Braşov şi Palatul Copiilor, a organizat în data de 28 februarie 2013 un spectacol caritabil în memoria lui Dănuț Bălan, fost Inspector Educativ , coordonator al fundației şi al CJE Braşov.
- **7 aprilie 2013**: Festivalul "Față în față". Festivalul de teatru maraton, ediția I. Am obținut Locul I "Tinerii actori ai Braşovului".
- **13/15 Mai**: Festivalul Tineretului ,ediția a VII-a - Locul I Organizat de Tineretul Național Liberal.
- **30-31 Mai**: Participare - Zilele omagiale Octavian Paler. Organizator: Primăria Municipiului Făgăraş

Trupa P4TRU este coordonată de doamna bibliotecar Daniela Tăbăcaru din anul 2010.

ACSL 2013

"file de jurnal"

Plecarea: Bucureşti-New York

Plecarea spre New York a fost una plină de emoţii din partea mea, deoarece era pentru prima oară când aveam să zbor cu avionul şi nu ştiam exact cum o să fie. Din fericire, toate emoţiile s-au dus în momentul când am văzut priveliştea minunată a Pământului sub nori.

New York

Ploaie, ploaie şi iar ploaie.
Prima zi la New York nu a fost una prea plăcută, cel puţin pentru mine. A plouat toată după-amiaza. Ne-am plimbat prin centrul Manhattan-ului, dar clădirile imense din New York nu erau aşa de uşor de văzut de sub umbrelă.
Din fericire, a doua zi nu a mai plouat. Ne-am continuat traseul început cu o zi înainte şi de data asta am reuşit să mă bucur de peisaj. Ura pentru mine! Seara ne-am plimbat pe podul care uneşte Brooklyn cu Manhattan şi trebuie să spun că priveliştea oraşului seara, plini de lumini, este absolut minunată.
A treia zi a fost şi ziua mea preferată petrecută în New York, deoarece am făcut o plimbare cu vaporaşul, de unde am putut foarte bine să văd toate clădirile importante din New York şi Statuia Libertaţii. Apoi am făcut o plimbare prin parcul central din New York. În sfârşit, după atâtea clădiri am avut ocazia să văd şi verdeaţă, singurul element care-i lipsea oraşului. Ultima noastră oprire din acea zi a fost Muzeul American de Istorie Naturală, dar din păcate a trebuit să vizităm acest muzeu în grabă, deoarece am ajuns aproape de ora închiderii.

Raleigh

În următoarea zi, am plecat din New York spre Raleigh, oraşul unde avea să se ţină concursul ACSL. Nu am fost prea încântată de acest oraş, deoarece ştiam că nu prea există multe atracţii pentru turişti, dar a ajuns să fie oraşul meu favorit din toată excursia. Poate vă întrebaţi de ce, ei bine, eu nu sunt un mare fan al clădirilor "monstru" cum erau cele din New York. Faptul că New York-ul nu avea şi zone verzi (cu excepţia parcului), m-a făcut să nu-l îndrăgesc prea tare. În schimb, în Raleigh era verdeaţă cât vedeai cu ochii, priveliştea din avion asupra oraşului era superbă. Nu existau blocuri înalte, erau mai mult case înconjurate de pădure, dar totul era foarte curat, iarba şi toţi copacii erau tunşi îngrijit, iar aerul era mult mai curat decât în New York.
În următoarele două zile ne-am plimbat prin mall-ul din Raleigh. Şi am vizitat şi centrul orasului, care era extrem de liniştit, comparat cu New York, unde era un zumzăit continuu.
Dar, deşi ne-am plimbat în fiecare zi, dimineţile erau ocupate cu pregătirea pentru concurs, de care nu am scăpat nici măcar cu o zi înainte de acesta.

Ziua concursului

Aceasta a fost, cred, cea mai solicitantă zi dintre toate. Era ziua pentru care ne-am pregătit atât de intens, motivul deplasării noastre în SUA. Deşi am avut foarte multe emoţii, am încercat să nu le fac vizibile şi celorlaţi şi am rămas cu zâmbetul pe buze, încercând să elimin şi emoţiile colegilor mei. În cele din urmă, ziua s-a încheiat şi m-am întors la hotel cu rezultat maxim la teorie şi locul 3 pe echipă.Ura pentru mine din nou! În seara de după concurs am dormit cel mai bine, m-am

cufundat într-un somn adânc şi fară vise, în primul rând din cauza oboselii şi în al doilea rând, datorită faptului că emoțiile şi stresul concursului dispăruseră.

Raleigh

După concurs am mai avut două zile la dispoziție, până să plecăm la Washington, să mă bucur de aerul curat din Raleigh. Mi-a părut sincer rău când am plecat din Raleigh, dar asta e.

Washington

Washington a fost al doilea în lista oraşelor mele favorite din excursie deoarece, deşi era un oraş cu clădiri mari, printre acestea au lăsat să se strecoare şi câțiva copăcei. Hotelul unde am stat era situat chiar langă Pentagon şi de la ultimul etaj al acestuia se vedea Pentagonul foarte bine.
În prima zi la Washington am vizitat majoritatea obiectivelor importante, printre care, desigur, şi Casa Albă, care nu putea să lipsească. A fost destul de interesant, dar gândurile mele erau pe atunci concentrate mai mult spre plecarea ce avea să urmeze, decât spre ceea ce se întâmpla în jurul meu.

Întoarcerea: Washington-București

A doua zi am mai avut câteva ore de plimbat prin Washington, după care ne-am pregătit bagajele şi am pornit spre casă. Nu mi-am făcut griji în legătură cu drumul lung şi obositor ce avea să vină, aşteptam cu nerăbdare să ajung acasă şi să le povestesc celor dragi despre calătoria mea din America.
Când am ajuns la Braşov am fost foarte surprinsă să văd că toată lumea ne aştepta, felicitându-ne şi îmbrățisându-ne cu căldură. A fost foarte emoționant.
Mă bucur că am avut ocazia să am parte de o experiență extraordinară şi sper în viitor să particip la multe astfel de evenimente.

Danciu Ana-Maria
IX B 2012

În anul şcolar 2012-2013 echipele care au participat la faza finală ALL-STAR a concursului ACSL, desfăşurat la Raleigh, SUA au obținut următoarele rezultate:

JUNIOR- Locul III
Prof. coordonator Milena POPA
Echipa: Ana-Maria DANCIU, Cornel GORAN, Cristian NACU
Laurențiu DUMA, Mădălin MORCOV

INTERMEDIATE- Locul I
Prof. coordonator Laura NIȚULESCU
Echipa: Andrei HANCU, Alex GABOR,
Răzvan-Mitel ARDELEAN, Alex DUMITRU,
George MACA, Cristian TĂMAŞ

SENIOR- Locul I
Prof, coordonator Laura NIȚULESCU
Echipa: Teodora TĂNASE, Rareş SMEU
Bogdan FODOR, Bogdan POPESCU

Clubul de Lectura
cartea de …dincolo de şcoală

„Ai atâtea vieți, câte cărți ai citit” *(Gabriel Liiceanu)*

Cale de evadare din cotidian, de împlinire spirituală sau doar de relaxare în ficțional, lectura a devenit nu doar o pasiune, ci un mod de viață. Cu fiecare carte parcursă, ne reinventăm ca ființe, ne reevaluăm valorile şi principiile, ne iscodim gândurile şi ne repoziționăm perspectivele.

Bucuria lecturii este cu atât mai mare, cu cât ea este împărtăşită cu ceilalți. Entuziasmul lectorilor inocenți este molipsitor, frenezia trăirii aventurilor imaginare, dar atât de captivante, emoțiile resimțite alături de personajele cu care aceştia empatizează, mâhnirea la constatarea unui eşec, toate acestea şi multe altele conferă valoare cititului. Această plăcere a lecturii am reactualizat-o la proaspăt înființatul (în şcoala noastră în primăvara lui 2013) Club de Lectură, alături de elevii mei de gimnaziu care se autodefinesc eufemistic „mini-adolescenti”, la cei 12-13 ani ai lor. În timp ce liceenii sunt pasionați mai degrabă de cărți de specialitate, iar lecturile din programă sunt parcurse pentru că sunt obligatorii, elevii de gimnaziu au fost prinşi (din nou) de „flama” cititului mulțumită declicului avut la întâlnirea cu o carte parcă decupată din cotidian: „Minunea”, de R. J. Palacio.

Confruntarea cu aspectele surprinzătoare ale vieții personajului August, un băiat de vârsta lor, născut cu o gravă diformitate facială, i-a determinat pe tinerii lectori să parcurgă, cu emoție, cu empatie şi solidaritate, traseul existențial al acestui erou. Acesta a fost doar începutul. Pretextul pentru a aştepta cu înfrigurare cartea propusă de Editura Art pentru luna următoare. Cu entuziasmul şi nerăbdarea specifice serii deschiderii cadourilor de Crăciun. Cu atât mai mult, cu cât ne apropiem de această perioadă hibernală, propice lecturilor şi visării.

prof. dr. Cristina-Magdalena CĂLIN

Iată si câteva păreri ale membrilor Clubului:

„Clubul de Lectură - împreună cu volumele propuse de el - a însemnat pentru mine noutate, inovație si ingeniozitate. El îşi propune să-i facă pe toți, indiferent de vârstă, să îndrăgească cititul, prin cărți uşor de înțeles.

Fiecare carte m-a surprins în mod plăcut prin toate calitățile sale. Am învățat să accept oamenii buni indiferent de înfățişare- din cartea “ Minunea “ de R. J. Palacio; am realizat că prietenia este mai importantă decât orice avere- din cartea “ Băiatul miliardar “ de David Walliams; am aflat cum să supraviețuiesc în orice situație, trăind clipe memorabile cu personajul principal din “Toporişca“ de Gary Paulsen.

Sunt foarte mândră că fac parte din Clubul de Lectură, deoarece prin intermediul acestuia am participat la concursuri şi m-am confruntat cu copii de la alte şcoli.” **(Vasilcoiu Ana, clasa a VII-aA)**

„…Şi a venit şi ziua cea mare când, profitând de o însorită şi călduroasă zi de primăvară, am ieşit cu toții în curtea şcolii şi ne-am pus la taifas. Am analizat cartea, fiecare şi-a spus propria părere despre viața grea şi oarecum nedreaptă a personajului principal, despre bogăția sufletească a acestuia. În verva iscată de toate aceste discuții s-a născut o idee: fiecare să adauge un capitol acestei carți în care să exprime părerea unuia dintre personajele cărții care până atunci nu se manifestase în vreun

fel anume față de eroul poveștii. Interesantă şi neaşteptată idee.

La sfârşitul orei de lectură am plecat spre clasă simțind că plutesc, energică, dar şi un pic melancolică pentru că ceva frumos tocmai se încheiase. Colegii mei trăiau şi ei sub aceeaşi vrajă a sufletelor şi sentimentelor descoperite şi împărtăşite celorlalți, alergând fericiți în razele soarelui, încercând să îşi exprime fiecare în felul său bucuria astfel dobândită.

A doua zi, nici nu am intrat bine în clasă, că una dintre colegele mele m-a şi întrebat care este următoarea carte pe care o avem în aşteptare. Am fost surprinsă de nerăbdarea ei şi atunci am înțeles ce izvor a reprezentat pentru noi acea primă oară în care ne-am arătat trăirile interioare. Încet, încet, cu fiecare zi care a trecut am fost acaparați întâi de-o carte, apoi de alta şi tot aşa pe perioada vacanței… şi am sfârşit prin a descoperi o mare pasiune: CITITUL.

Povestea acestei pasiuni continuă şi în ziua de azi, când cu o neastâmpărată emoție încercăm să descoperim noi personaje, noi poveşti, noi întamplări în fiecare dintre cărțile pe care le citim pe nerăsuflate pentru viitoarele întâlniri ale dragului nostru club de lectură."**(Oana Comşa, clasa a VII-a A)**

„Clubul de Lectură este o activitate plăcută, unde poți să-ți pui imaginația în mişcare şi îți poți spune opinia cu privire la fapte, personaje şi întâmplări din lumea cărții. De asemenea, Clubul de Lectură reprezintă şi o bună metodă de a-ți îmbogăți vocabularul, dar este şi o activitate plăcută la care orice copil sau chiar adult ar dori să ia parte.

Toate cărțile citite până acum la Clubul de lectură sunt contemporane, sunt pline de învățături. Te învață să fii mai bun cu cei din jur ("Minunea" de R.J.Palacio) sau să prețuieşti tot ce este în jurul tău, oricât de inutil ți s-ar părea ("Toporişca" de Gary Paulsen). Am avut de scris chiar şi continuarea unei cărți ("Minunea"), în care să ne imaginăm că suntem un pesonaj al acesteia şi că avem o influență asupra personajului principal; aceasta fiind o activitate în care mi-am pus imaginația la încercare mai mult ca oricând.

Deci, cititul este o activitate plăcută, o activitate care îți îmbogățeşte mintea şi sufletul cu lucruri folositoare în viața de zi cu zi. "**(Dîrstariu Daria-Maria , clasa a VII-a A)**

„Clubul de Lectură este foarte ingenios. Ne aduce cărți care să ne placă, jurnale de lectură, pentru a vedea dacă am înțeles cartea, şi concursuri, care să ne testeze creativitatea. Cărțile mi-au plăcut foarte mult. M-au atras prin subiectele abordate, desprinse din universul copilăriei. Personajele interesante care fac acțiuni specifice lumii contemporane, ne arată că dacă ai curaj, poți face orice; dacă crezi în tine şi în forțele tale, poți ajunge oriunde şi dacă ai prieteni care îți sunt devotați, poți învinge pe oricine.

Deci, după ce citeşti aceste cărți, vei descoperi că: „Tu eşti cel mai mare avut al tău.", după cum spunea profesorul Brain Roberson din cartea„Toporişca" de Gary Paulsen. Prima carte pe care pe care am citit-o prin intermediul Clubului de lectură a fost „Minunea" de R.J.Palacio. Această carte ne dă tuturor o lecție de viață: „Nu judeca un om după chip", după cum spune şi moto-ul acestei cărți. Atât de mult ne-a plăcut cartea, încât am hotărât să scriem o continuare a acesteia.

Clubul de Lectură înseamnă pentru mine o modalitate de a mă face să citesc cu plăcere. De abia aştept următoarele cărți, pe care sunt singură că le voi adora."**(Maria Sîntea, clasa a VII-a A)**

„Când suntem la Cercul de Lectură ne simțim SUPER. Cred că acest cuvânt defineşte cel mai bine cercul de lectură. Ne distrăm, râdem şi învățăm câte ceva din fiecare replică a unui copil, deoarece numai unii dintre noi pot ajunge la acest cerc.

Mă simt norocoasă să mă aflu printre ei. Intrarea la cerc presupune să ai note bune, să fii interesat de lectură şi, desigur, să te comporți decent la această oră dedicată lecturii. Bineînțeles, nimeni nu a regretat ca a intrat in club. Presupune multă perseverență, dar atunci cînd eşti lăudat în fața celorlalți, uiți de toate aceste eforturi pe care le-ai depus pentru a ajunge aici.

Deoarece nu sunt de mult timp în acest club, nu am apucat să adun pentru colecția mea foarte multe cărți . Niciodată nu am fost dezamăgită de calitatea cărților: sunt cărți bune, amuzante, cu tâlc, sunt cărți interesante pentru toată lumea."**(Mary-Lou Chiculiță, clasa a VIIa A)**

„Ce înseamnă pentru voi Clubul de Lectură?

„Să iei o carte şi să o citeşti doar pentru că te plictiseşti şi după să spui: Da, mi-a plăcut... . Ei bine, nu. Dacă iei o carte, o faci doar pentru plăcerea de a citi, nu pentru o notă bună sau pentru altcineva.

Clubul de Lectură mi-a arătat toate aceste lucruri. După ce terminam o pagină de citit, în capul meu rula un filmuleț, îmi imaginam ce se întâmplă în carte, iar câteodată mă imaginam şi pe mine în poveste şi cum îl ajutam pe August.

Să nu mai spun de acele nopți, când citeai neîncetat si părinții tai te trimiteau la culcare pentru că era prea târziu şi următoarea zi aveai şcoala, şi te supărai, dar dimineață uitai. Este incredibil, nu? Câte sentimente îți poate trezi o carte!

Clubul de lectură mi-a arătat că nu contează cât de mic eşti, atâta timp cât ai țeluri mari şi nobile, fă greşeli, deoarece să greşeşti e omeneşte şi poți învăța ceva de fiecare dată. Nu uita că o carte, un club de lectură sau un text îți pot schimba starea de spirit într-o secundă."
(Patricia Preda, Clasa a VIIa A)

„După ce am citit toți cărțile, am organizat după ore Clubul de Lectură, alături de doamna profesoară. Acolo, fiecare şi-a spus opinia despre ce a citit, ne-am distrat auzind ce le-a plăcut colegilor noştri din acea carte, şi ne-am reamintit cu plăcere toate nebuniile şi întâmplările din carte. Cu toții aşteptam cu nerăbdare să apară cartea lunii următoare pentru a învăța din nou nişte lecții de viață folositoare.

Când se apropia vacanța mare, am primit alte cinci cărți care să ne ajungă toată vacanța. Acelea au fost foarte interesante şi amuzante, deoarece personajele principale erau copii, şi ne puteam imagina cum ar fi fost să fim noi în locul lor. Pe la sfârşitul anului, doamna profesoară ne-a propus să ne punem în pielea unor personaje care nu erau surprinse în cartea „Minunea" scrisă de R. J. Palacio.

Clubul de Lectură reprezintă pentru mine o nouă pasiune, un loc unde poți învăța multe lucruri interesante şi folositoare. "**(Gheorghina Raisa, Clasa a VIIa A)**

"Fiecare carte, pe care o citim, trebuie descoperită şi înțeleasă. Pentru a înțelege o carte, trebuie să faci parte din ea atunci când o citeşti . Dezbaterea ei se realizează la Clubul de Lectură .

După lecturarea unui volum, la câteva săptămâni ne întâlnim cu toții, împreună cu doamna profesoară şi discutăm despre carte . Un rol, pe care eu îl consider destul de important, îl are jurnalul de lectură, în care noi completăm şi ne imaginăm diverse lucruri despre volumul citit. Atunci când ne întâlnim pentru a dezbate o carte, totul este minunat : liniştea pune stăpânire peste noi , imaginația ne duce cât mai departe, dar când totul este mai interesant şi mai frumos ... aflăm că ora s-a încheiat.

„Cercul de lectură " este un loc unde imaginația şi creativitatea nu au limite."**(Luca Iuliana Roberta, Clasa a VIIa A)**

Concursul “Mihai Eminescu” pentru gimnaziu

Începutul de an aduce speranță, bucurie şi amintirea lui Eminescu. Nici elevii ciclului gimnazial ai Colegiului Național de Informatică „Grigore Moisil” din Braşov nu au uitat să-l omagieze. Sub îndrumarea doamnei profesoare de limba română Raluca Iancău s-a desfăşurat proiectul educațional Mihai Eminescu care a luat forma unui concurs al cărui scop a fost dezvoltarea interesului şi a motivației pentru lectură.

Prima secțiune „Viața şi opera lui Mihai Eminescu” a urmărit aplicarea cunoştințelor de cultură generală în contexte variate, secțiunea a două „Intrepretare / recitare” a valorificat capacitatea de exprimare orală a celor mici, iar cea de-a III-a „Creație” a evidențiat abilitățile creative ale elevilor din ciclul gimnazial. Participarea numeroasă a elevilor, seriozitatea de care au dat dovadă pe parcursul desfăşurării concursului şi exigența membrilor juriului au dus la descoperirea unor elevi talentați care au fost recompensați cu premii în cărți.

prof. Raluca-Nicoleta IANCĂU

Cercul de fizică

Viitorii Einsteini

Pasionați de tainele fizicii, elevii liceului nostru au posibilitatea de a-şi manifesta şi de a-şi îmbunătăți abilitățile în cadrul Cercului de fizică, ce se desfăşoară săptămânal, după orele de studiu. Astfel, Cercul de fizica este frecventat de elevi din clasa a IX-a şi de elevi din clasa a X-a. Aceşti tineri încearcă să descopere nepătrunsul şi să atingă infinitul sub îndrumarea profesorului, domnul profesor Chirilă Dan, care este o călăuză pentru aceşti elevi şi îi ajută să se realizeze în acest domeniu.

În cadrul cercului sunt abordate probleme de performanță la nivelul olimpiadelor municipale şi republicane. De asemenea, se studiază teme care depăşesc aria curriculară, fiind necesare pentru înțelegerea fenomenelor fizice. Orele practice petrecute în laborator oferă noi descoperiri şi reprezintă o bogată sursă de experiență, care ne dezvăluie adevăratul farmec al fizicii.

Tinerii fizicieni nu se limitează doar la nivel de liceu, ei aspiră spre ceva mai mult. Deplasarea la Departamentul de Inginerie Electrică şi Fizică Aplicată din cadrul Universității Transilvania demonstrează acest fapt. Aici, elevii au avut oportunitatea de a lucra probleme de fizică aplicată cu ajutorul softului profesional LabVIEW.

Putem constata că activitatea de la Cercul de fizică este extrem de interesantă, deoarece elevii vorbesc cu un entuziasm deosebit despre ceea ce fac. Ei nu doar studiază tainele fizicii, dar în aceste mistere se regăsesc pe ei înşişi, devenind mai înțelepți, profesionişti chiar, căci cine ştie, poate tocmai ei sunt "viitorii Einsteini"!

Dragomir Claudiu
clasa a IX-a B 2012

La zi cu noutățile

Profesorul universitar doctor Ursuțiu Doru al Universității Transilvania din Braşov , secția de automatică şi coordonator al CVTC (centrul de valorificare şi transfer de competență), a susținut un discurs în fața elevilor şi profesorilor Colegiului Național de Informatică „Grigore Moisil". Acesta a prezentat succesul colaborării dintre liceul nostru şi CVTC.

Ca urmare a acestei colaborări începută în 2009, Cercul de fizică aplicată îşi desfăşoară activitatea periodic în laboratoarele Universității Transilvania utilizând echipamentul de ultimă oră, direcțiile principale fiind:

- Folosirea softului LabVIEW
- Folosirea plăcilor de achiziție
- Instrumentația virtuală

În urma acestei colaborări, mai mulți elevi s-au familiarizat cu tehnologiile moderne, cum ar fi sistemele de energie regenerabilă. Lucrările ştiințifice au fost prezentate la sesiunile de comunicări ale elevilor.

Succesul colegilor noştri demonstrează utilitatea acestei colaborări:

- Aprilie 2010 – locul 3 – Zilele Mecatronicii
- Mai 2012 – locul 1 – Simpozionul Național organizat la Făgăraş

Ca proiecte de viitor, această colaborare are ca scop cooptarea unui număr cât mai mare de elevi către activitatea experimentală şi formarea elevilor pentru cercetare si elaborare de lucrări stiințifice.

Au consemnat elevii Nacu Cristian şi Câmpean Alexandru, clasa a IX-a B 2012

Aventură prin Transilvania medievală

Clasele a IX-a C şi a IX-a D au organizat o excursie la Sighişoara, pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine.

La ora 8, trecătorii au putut vedea bobocii de la Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil" lângă şcoală. Într-un final, mulțimea a fost organizată şi autocarul a pornit. Drumul a fost frumos, soarele dimineții şi cerul senin îmbinându-se cu pădurile şi câmpurile de la marginea drumului.

Peste ceva timp, după un deal, apare cetatea Rupea care, bătrână şi bolnavă, străjuieşte împrejurimile. Noi am aflat chiar atunci că o vom vizita (nu era plănuit) şi aşteptam cu nerăbdare să ajungem, ştiind că suntem cam la 3 km de cetate.

Însă, datorită reparațiilor drumului şi a muncitorilor plictisiți, ne-a luat aproape o oră să ajungem, iar acolo am fost dezamăgiți să aflăm că nu putem intra... Dar, când eşti tânăr, distracția vine de la sine, şi, în parcarea din fața cetății, noi glumeam, fotografiam, pe scurt, ne distram.

După un drum lung, un indicator rutier marchează intrarea în Sighişoara. La periferie părea a fi un oraş banal, dar după o curbă se vede centrul istoric, turnul cu ceas tronând în mijlocul acestuia. Autocarul se opreşte. Trecem strada principală ca şi cum am traversa o cale spre trecut. După ce urcăm nmeroase scări, ajungem în piața medievală înconjurată de multe clădiri în stil gotic.

Intrăm în turnul cu ceas care acum, este muzeul ce prezintă istoria Sighişoarei. Turul a fost lung, până am ajuns în vârf. De acolo se vedeau tot oraşul şi împrejurimile sale.

Revenind în piață, am decis să urcăm pe vechea scară a elevilor ce ducea în punctul cel mai înalt al cetății: şcoala. Ajungând în parcare , am decis să mergem să mâncăm la o pizzerie din zonă, într-o atmosferă plăcută, în care am petrecut vreo două ore.

Dar sosi şi momentul plecării. Drumul lung a fost parcurs repede, iar oraşul natal a apărut la orizont. Zece minute mai târziu, autocarul oprea în fața liceului, unde s-au despărțit elevii.

Dima Ştefan aIXa D-2013

Paginile profesorilor

Cântece de visare – lumea eului individualizat

Lumea modernă este lumea întrebărilor cu sau fără răspuns. Este lumea căutărilor, a încercărilor, dar şi a afirmării unicităţii individului.

Eul individualizat stă în centrul lumii moderne pe care încearcă să o schimbe şi, paradoxal, după care se modifică fizic şi spiritual. Eul individualizat este individul, particularul, care e ireductibil la orice din afara sa, care este diferit de ceilalţi şi de lume (nu superior lor!). El se opune lumii moderne. Lumea exterioară este sinonima haosului. Ordinea este interioară, creată în şi prin poezie. Poezia este „şansa" armonizării lumii, fără a nega modul de existenţă al acesteia din urmă. Lumea eului individualizat este poezia.

Poezia modernă pune în centru individul, omul obişnuit care a pierdut contactul cu sacrul, cu lumea spirituală. Eul individualizat este perfect ancorat în cotidian, este omul obişnuinţelor, al rutinei fără a-i fi refuzate senzaţiile şi sentimentele. Ba chiar senzaţiile par să primeze într-o poezie a eului individualizat. Puternica senzualitate este redată, de cele mai multe ori, prin cuvinte şi imagini vulgare, chiar obscene, aşa cum sunt ele percepute de publicul larg. Este însă o poezie a cărei principală caracteristică este autenticitatea. Eul din poezia marilor poeţi din ultimii 60 de ani nu mai este geniul, ci individul care se opune lumii lipsite de coerenţă, dezordonate, perverse.
Poemul „Cântece de visare" al lui John Berryman este aparent anti-modernist înfăţişând o confesiune personalizată, dezvoltând un discurs prozaizant, non-metaforic şi non-liric: „Ofticat, Henry se ascundea ziua/fierbând, Henry sta bosumflat". Este evident că poezia lui Berryman este marcată de preponderenţa realismului faţă de orice altă trăsătură estetică, însă, la fel de cert este că versurile ei conţin numeroase efecte de lirism.

Cele trei părţi ale poemului se concretizează într-o interesantă încercare de realizare a existenţei, de captare a autenticităţii, a trăirilor cotidiene.

Prezenţa eului individualizat în „Cântece de visare" este susţinută, în principal, de plasarea în centrul poemului a individului care refuză apartenenţa la un grup, la un popor sau la o familie, căutând să se afirme prin transgresarea acestora: „Lumea ca o iubită confuză/cândva părea că ţine cu Henry./Apoi a urmat despărţirea". Henry are o viaţă interioară şi un suflet: se supără şi atunci devine „rău şi distant", gândeşte şi are dorinţe: „Era gândul că ei credeau/că pot care-l făcea pe Henry rău & distant".

Şi atunci, ne punem întrebarea, dacă în poezia eului individualizat rolul principal îi revine realismului sau psihologicului? Sau poate ambele caracteristici sunt părţi obligatorii (chiar complementare) ale aceluiaşi eu?

Căci realitatea nu se rezumă doar la exterior: „Buda e asediată! nu tu crâşmă ici, nu tu bar/colo, nu tu dulce autostradă, nu tu loc/pentru diverse treburi". Ea este completată de senzaţii „Miros de salcâm de smirnă, de catifele, muşcături aţâţătoare", de amintiri „Cândva într-un platan eram fericit/chiar în vârf, şi cântam", de asocieri simbolice „Lumea ca o iubită confuză/cândva părea că ţine cu Henry". Totul porneşte de la individ şi se întoarce la el. Acest individ nu este însă unul de excepţie (geniul din poeziile romanticilor), ci unul comun şi perfect ancorat într-o realitate care îl modifică în funcţie de inevitabila ei dinamică. Căci între eul individualizat şi realitate nu se poate vorbi despre o relaţie neutră sau fixă. Lumea există în afară, dar nu are sens decât în măsura în care e

trăită în interior.

Despărțirea de lume „Apoi a urmat despărțirea”, l-a transformat pe Henry într-un ins asemenea ei „Nu pricep cum Henry, prin care/oricine putea să vadă, a supraviețuit”. Eul individualizat din poezia lui Berryman este parte a lumii moderne şi, în acelaşi timp (sau, poate, de aceea), i se opune cu tărie. Rolul său este unul precis: de a echilibra şi de a armoniza informul, haosul. Lumea ține cu Henry, îl trădează, apoi în reacceptă, schimbat, în sânul ei. Realitatea are nevoie de Henry! Poetul din poezia modernă (John Berryman, în cazul nostru) descoperă sau înscenează banalul vieții de zi cu zi: „Să-i tragem un dans, puicuțo,/unu’ grețos târşâit/dacă asta vrei” sau „Jos textila,/ hoaşcă bătrână, la treabă, dulceață; las-o mai moale/cu aerele de sfântă”.

Asemenea lui Henry sau din cauza lui realitatea se modifică continuu: „Insigne, stegulețe: progresul”. Este mai dură sau doar mai actuală. Poezia eului individualizat este o poezie a cotidianului, cum ar spune Alexandru Muşina: „O poezie deci despre viața noastră obişnuită, dar totodată care să exprime şi „poezia” din această viață. Modestă cum e, tracasată şi mereu prea scurtă, dar singura pe care o avem sau o vom avea vreodată”.

Eul individualizat este însă doar o ficțiune. Nu are consistență, nu capătă corporalitate, fără participarea cititorului: „Dar ar fi trebuit să se arate şi să spună ceva”. Eul individualizat nu există decât prin lectură. Cititorul îi dă viață: îl înțelege sau îl condamnă.

Berryman nu-i arată cititorului frumosul din sufletul geniului neînțeles. Nerespingând vulgaritatea, mizeria, lipsa valorilor creştine din lumea contemporană lui, poetul modern încearcă să-o înțeleagă, ba mai mult, să o valorizeze, ajutându-şi cititorul, prin creația lui, să învețe să trăiască zi de zi, aşa cum Henry, cel prin care „oricine putea să vadă, a supraviețuit”. Într-o astfel de lume, poezia echilibrează, armonizează, dă sens vieții.

Raluca-Nicoleta IANCĂU
profesor limba şi literatura română

Crenoterapia

“Sufletul omului se aseamănă apei: vine din cer, se duce la cer, trebuind să coboare iar spre pământ, într-o veşnică schimbare.”

(J. W. Goethe)

Crenoterapia sau terapia cu ape minerale este probabil o metodă de tratament la fel de veche ca şi bolile pe acest pământ. Denumirea derivă de la grecescul „krene” care înseamnă izvor. „Şi după ce sunt strecurate, amestecate, pritocite de mâna magicianului ascuns în adâncul pământului, după o rețetă doar de el ştiută, aceste ape izvorăsc, ies la lumina scânteietoare cu puteri miraculoase de vindecare. Degeaba au încercat minți luminate să le reproducă în laborator, sunt nereproductibile!”

Apa minerală este o apă care conține minerale sau alte substanțe dizolvate, care modifică gustul acesteia sau care îi conferă o valoare terapeutică şi care în general, este obținută dintr-o sursă minerală sau dintr-un izvor mineral natural. Substanțele dizolvate în apă pot include

diferite săruri şi compuşi sulfuroşi.

Apa minerală poate fi carbogazoasă (cu efervescenţă) sau plată (fără efervescenţă). Izvoarele de ape minerale sunt extrem de căutate pretutindeni. Trecând prin straturile succesive cu conţinut variat de diverse substanţe, apa spală şi dizolvă anumite minerale şi săruri solubile. În plus, apele minerale pot să conţină anumite substanţe organice şi bioactive sau gaze dizolvate.

Din aceste motive, apele minerale sunt utile în cure interne sau externe. De aceste cure cu ape minerale beneficiază cei cu afecţiuni ale aparatului locomotor sau ale căilor respiratorii, bolnavii de reumatism sau cei care necesită cure de recuperare dupa traumatisme sau intervenţii chirurgicale. Apele minerale pot acţiona împotriva carenţei de săruri minerale, în ele existând mari depozite de calciu, magneziu şi chiar fluor. De asemenea, conţin şi oligoelemente care sunt foarte bine asimilate de organism, asemeni sulfaţilor ce le conferă virtuţi diuretice şi laxative.

Apele minerale folosite în cure interne vindecă sau ameliorează boli digestive, normalizează funcţiile gastrointestinale, acţionează în procesele inflamatorii ale aparatului uro-genital. Apele carbogazoase sunt un stimulent, îmbunătăţind peristaltismul stomacului şi intestinului, măresc sau scad, după caz, aciditatea gastrică, stimulează circulaţia la nivelul stomacului şi al ficatului. O altă funcţie de maximă importanţă a apelor minerale este lichidarea foamei de oxigen la nivelul ţesuturilor, ameliorând rezistenţa organismului la boli.

În funcţie de compoziţia chimică şi efectul lor în tratarea diferitelor afecţiuni, apele minerale se clasifică în:

- *ape carbogazoase: conţin cel puţin 1g CO2 / L;*
- *ape oligominerale*
- *ape reci (temperatura la izvor este sub 20 °C),*
- *ape calde (temperatura la izvor este peste 20 °C);*
- *ape alcaline: conţin cel puţin 1g săruri / L, predominant bicarbonat de sodiu şi potasiu;*
- *ape alcalino-teroase: conţin predominant bicarbonat de calciu, magneziu;*
- *ape feruginoase: caracterizate prin conţinutul lor în ioni feroşi sub formă de sulfat, bicarbonat sau clorură de fier;*
- *ape cloruro-sodice: conţin predominant clor şi sodiu;*
- *ape sulfuroase: conţin compuşi ai sulfului;*
- *ape sulfatate: conţin sulfaţi de sodiu sau magneziu (sare amară);*
- *ape arsenicale: conţin ioni de arsen, care provin din spălarea unor roci eruptive;*
- *ape iodurate: conţin iod în concentraţie de 1-5 mg /L;*
- *ape radioactive: conţin concentraţii reduse de radiu şi thoriu.*

Romania are o treime din izvoarele termale şi minerale din Europa, apele minerale constituind principala bogăţie a patrimoniului ţării noastre. Multe staţiuni balneoclimaterice sunt recunoscute pe plan internaţional.

Crenoterapia este termenul care defineşte orice tratament care include apa minerală, noroiul (nămolul) şi vaporii, acestea fiind printre cele mai vechi terapii din lume.

Terapia cu ape minerale este cunoscută încă din Antichitate. Pe teritoriul României, de pildă, romanii au construit la Herculane, o staţiune balneară foarte modernă în vremea aceea.

România se situează pe primul loc în plan european în ceea ce priveşte varietatea şi numărul izvoarelor de apă minerală.

Apa minerală are multiple virtuţi terapeutice.

Efectul apelor naturale în care predomină anumiți ioni în mod natural este utilizat în crenoterapie, de exemplu, în balneologie şi recuperare medicală.

Apa minerală este bogată în săruri minerale şi oligoelemente importante pentru sănătate.

Apele minerale conțin ioni carbonat şi sunt benefice restabilirii echilibrului dintre acizi şi baze.

Se recomandă consumul a cel puțin 1 litru de apă pe zi.

Consumul zilnic de apă minerală nu este recomandat, decât dacă este slab mineralizată. Cel mai bine este însă alternarea cu apă plată.

Bibliografie:

- Berca C., Apa şi sănătatea, Editura Ceres, Bucureşti, 1994.
- Pricăjan, A., Arinei, Ş., Ape minerale de consum din România, Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1997.
- www.terapii-alternative.com
- www.terapiinaturiste.ro #

Manuela ZORCA
profesor doctor chimie

To teach or not to teach in a nonconformist manner?

I will start in the sensitive and sensible manner, with a story taken from "The Magic of the Metaphor" written by N. Owen, a metaphor guide which I frequently use as a valuable teaching tool. The story is entitled "Real Knowledge" and it is categorised under the chapter "Value Added" and it made me think of the value that we add ,not to our students' knowledge, but to their soul-searching experience, their inner world of feelings and beliefs.

" Real Knowledge

A Schoolmaster approached a certain well respected Teacher and accused her teachings of being illogical, psycho-babble, and numerous other unflattering things. The Teacher took from a hidden pocket a jewel. She pointed to the arcade in the shopping centre and said, "Take this jewel to the shops that sell silverware and watch batteries and see if you get a hundred gold pounds for it."

The Schoolmaster tried many such stores but could get nothing more than the offer of a hundred silver sickles.

"Excellent," said the Teacher. "Now go to a real jeweller and see what he will give you."

The Schoolmaster went into the nearest jeweller's shop and was amazed to be offered, straightaway, ten thousand gold pounds for the jewel.

The Teacher said, "Your understanding of real knowledge, and of my teachings, is as the silverware sellers' understanding of jewellery. If you want to value precious stones, become a jeweller."

Primary source: Zulema Martinez

Secondary source: Idries Shah, Thinkers of the East

General source: Sufi tradition"

To my understanding, many think they understand the right manner of teaching, many write books, change educational laws every year, borrow ideas from one system to another. But

the real, hard work is done in classroom, with the students, by the teacher. Despite the fact that the positive mentality regarding education has suffered greatly in the last years, my inner belief is that us, the teachers together with our students, make a great change to the society we live in.

That is why I preach for change in the teaching style, but not a hectic one, but one with vision, that has as a core what kind of men we want our students to be in the future and guide ourselves by that principle. I want my students to be open-minded persons, sensitive and sensible in the same time, good observers of their surroundings, active, dynamic, in charge of their own life, capable of empathy, able to communicate profoundly. In order for them to succeed in becoming such men, school needs to be a climate that inspires them to climb up such spiritual ladder. We, as teachers, need to develop such a mentality that would make our disciples follow us.

By Stoica Catalina Elena
Teacher of English
Drama trainer and NLP practitioneer

LA BANDE DESSINÉE: DOCUMENT AUTHENTIQUE À FORTE VALEUR ÉDUCATIVE

La BD est un document authentique des plus vivants et des plus motivants qui offre différents atouts. La bande dessinée fonctionne à partir d'un langage qui lui est propre, elle participe au même titre que d'autres supports à des ouvertures culturelles variées telles que la littérature, le cinéma, etc. Par principe elle possède la faculté d'aborder, d'utiliser tous les genres narratifs (roman, conte, humour, science fiction etc.) avec une grande variété de moyens : couleurs, noir et blanc, photos, collages, images numériques etc. La bande dessinée apporte, à travers l'image et le texte, différents types d'informations, de manière simultanée et successive :
-simultanée parce que les différents types d'informations sont sur une même image
-successive parce que le récit va se construire à partir des vignettes, organisées en séquence.

Tous ces indices visuels vont permettre de structurer l'information et comprendre le langage de la bande dessinée en pénétrant dans un univers pluricodique et multidimensionnel. La bande dessinée est un genre fortement codé qui s'organise autour d'unités toutes faites qui cimentent l'intrigue et le système des personnages. Les caractères des héros sont en général très appuyés et les textes sont réduits à l'essentiel. Ainsi, la bande dessinée se nourrit-elle des images qui circulent dans notre société, elle s'en inspire incessamment et assure par là même la bonne lisibilité de l'histoire.

En ce qui concerne les élèves, c'est l'occasion pour eux d'utiliser pleinement l'expression écrite et l'expression orale. Cela pourrait donc être la meilleure manière de les aider à utiliser et à développer toutes leurs ressources et à mieux construire leur parcours d'apprentissage dans la langue étrangère, mais aussi à élargir leurs pratiques langagières et culturelles.

Alina-Laura BREAZU
profesor limba franceză

Interviu cu elevi pasionați de...

BALET - Ferțu Sabina, aXII-a D

Iau cursuri de balet încă de la o vârstă fragedă, de la vârsta de nouă ani.

Deşi ştiu că aveam o listă lungă din care puteam alege ce sport să fac, eu am ales fără să stau pe gânduri prea mult timp, să iau cursuri de balet. Părinții m-au susținut în alegerea făcută.

Sunt o persoană ambițioasă, căreia îi plac provocările. Pot spune că tot ceea ce mi-am propus să fac, am dus la bun sfârşit.

Mobilitatea, pe care o are orice balerină, nu o am din naştere, ci am dobândit-o în timp. Cea mai importantă experiență din viața mea, ca şi balerină, cred că reprezintă faptul că am intrat în grupul de avansați încă din anul trei de balet, ceea ce înseamnă că am evoluat foarte repede.

După o reprezentație pe scenă, când ascult aplauzele mulțimii, trăiesc o emoție pe care nu o pot descrie în cuvinte. Aplauzele lor îmi dau energie, reprezintă faptul ca le-a plăcut ceea ce am prezentat şi nu poate decât să mă bucure foarte tare lucrul acesta.

Pe lânga faptul că baletul îți dezvoltă fizicul, îți formează în acelaşi timp o disciplină, îți oferă o anumită finețe, în afară de de ținuta pe care o dobândeşti.

Activitatea unei balerine este foarte solicitantă din punct de vedere fizic, dar şi psihic. Recunosc faptul că la început mi-a fost greu, însă am învățat cum să-mi „împart" doza de energie.

Nu au existat vreodată momente în care am vrut să renunț, e evident că am întâmpinat şi situații când am ajuns la extrem, adică aveam un program foarte încărcat, dar am reuşit să mi-l organizez. Acest lucru nu m-a făcut să cedez ci, dimpotrivă, m-a făcut să îmi doresc şi mai mult să continui ceea ce fac.

BREAKDANCE - Cîmpean Alexandru, aX-a B

Breakdance-ul apare ca un stil cu mult diferit de celelalte stiluri de dans existente, încât, primul lucru pe care oamenii îl întreabă este ceva de genul: „unde învață toți aceşti puşti să danseze aşa?". Pentru mulți, acest stil de dans pare venit de nicăieri. Însă, înainte de orice, breakdance-ul îşi are originea – în anul 1969, în muzica lui James Brown şi în hit-ul său, la vremea aceea, „Get on the Good Foot", iar mai apoi, Afrika Bambaataa – ca întemeietor al uneia dintre primele trupe de breakdance, The Zulu Kings – responsabili pentru succesul stilului.

Braşovul nu se lasă mai prejos şi intră în lumea aceasta a dansului de stradă cu trei trupe: Tupeu, Gforce si OneWay, trupe recunoscute în toată țara şi nu numai. Fondatorii acestor trupe dansează de peste 10 ani, pe când breakdance-ul nu era cunoscut în România decât printre blocuri, de către tinerii dornici de o nouă experiență. Pe parcursul mai multor ani, am reuşit să câştigăm multe concursuri naționale, cum ar fi: „Street Nation" , „Atelier de artă urbană" , „Dance Explosion" , „Ars Urbana Jam Session", şi multe altele, însă cel mai important este că am câştigat respectul multor persoane din toată Europa şi am legat prietenii ce vor dura veşnic.

KARATE-Micu Andreea Ana-Maria, aIX-a D

De multe ori m-am întrebat: “de ce karate?de ce din toate sporturile l-am ales pe acesta?”. Mereu am găsit răspunsurile căutate în arta karate-ului: am simțit victoria, dar şi înfrângerea, bucuria, dar şi tristețea, speranța, dar şi incertitudinea.

Stilul de arte marțiale pe care îl practic se numeşte Ashihara Karate. Acesta poarta numele fondatorului său, fiind unul dintre cele mai noi şi mai complexe sisteme de arte marțiale din lume. Sabaki este un termen japonez dificil de tradus în alte limbi; este o metoda specifică Ashihara Karate. Sabaki se referă la mişcare, la control, la pregătirea mişcării următoare.

Artele marțiale reprezintă o lume aparte, o lume impresionantă, pe care omul nu poate să o descopere în toata splendoarea sa, nici dacă ar trăi mai multe vieți. Pe lângă dezvoltarea armonioasă a organismului, karate-ul are multe alte efecte benefice asupra practicantului; creşterea nivelului de disciplină, obişnuința cu lucrul în grup, pregătirea psihică pentru un concurs. În acest sport există două probe competiționale, respectiv: *kata*, care înseamnă lupta cu un partener imaginar şi *kumite*, lupta cu un adversar real.

În karate nu se folosesc arme albe pentru scoaterea din luptă a adversarului:’’kara’’ înseamnă *gol*, iar ‘’te’’ inseamnă *mână*, rezultatul fiind lupta cu mâinile goale, neînarmat.
Pentru mine, karate-ul nu este un hobby, ci un mod de viață, în care indiferent de oră sau de cât de obosită sunt, pot fi în sala de antrenament. Sunt acolo cu trup, spirit şi suflet, iar ăsta este singurul lucru care contează. Când cineva află că practic karate, mă priveşte cu un oarecare interes prin prisma faptului că sunt fată. Ideea preconceputăcă anumite sporturi sunt pentru baieți şi altele pentru fete este încă în mintea românului, care nu înțelege că fiecare om e liber să decidă ce anume doreşte şi ce nu. Mulți mă admiră, dar sunt şi persoane care mă compătimesc. Mulți nu înțeleg importanța karate-ului în viața mea şi fac aluzii proaste şi glumițe deplasate, dar ştiu că practic karate pentru mine şi nici o părere venită din partea unui necunoscut nu are însemnătate.

Stăpânirea de sine este ținta unui adevărat karateka. Prin lupta cu sine, prin lupta cu adversarul său, prin lupta cu viața şi necontenita voință de a nu da înapoi în fața intemperiilor şi a greutăților, se ajunge la acest nivel. Cine nu luptă şi nu se confruntă zi de zi cu problemele vieții, a pierdut ceva, a pierdut noțiunea de a fi câştigat, a pierdut ceva din a fi om. Karate-ul ne ajută să ne stăpânim mai bine viața, să avem o mai bună stăpânire de sine, să beneficiem de o reală sănătate.

‘’Viața este luptă şi numai prin luptă omul creşte şi se maturizează.’’ Maturizarea în karate, ca şi în viața de altfel, înseamnă spiritualizare, înseamnă concentrare de sine, înseamnă liniştea sufletească, acea linişte ca a unei ape în care se oglindeşte clarul de lună fără nici cea mai mică unduire.

LECTURA-Borcea Raluca, aIX-a D

Hobby-ul meu este lectura. Cititul cărților este o activitate relaxantă ce mă îndreaptă spre cele mai înalte culmi ale cunoaşterii.

Se spune că lectura este cea mai bună armă împotriva stresului şi a intoleranței. Citind o carte, îmi deschid orizontul spre o lume nouă, plină de lucruri fantastice şi nebănuite. Cărțile mă ajută să evadez din viața cotidiană şi să uit de toate grijile. Atunci când citesc o carte, pătrund într-un univers în care eu sunt cea care schițează desfăşurarea evenimentelor.

Făcând o paralelă între cărți şi filme, am realizat că filmele îmi spun ce să gândesc. O carte bună mă lasă să-mi aleg singură o parte din gânduri. Filmele îmi arată casa portocalie. În schimb, o carte îmi spune că există o casă portocalie şi mă lasă pe mine să o decorez aşa cum vreau.

La începutul vieții de cititor, fiecare om a avut o carte care l-a impresionat, o carte care l-a făcut să-şi dorească să citească din ce în ce mai mult. Pentru mine, acest început a fost marcat de seria de romane ,,Harry Potter''. Aceste carți m-au făcut să iubesc cititul. Cu Harry, Ron şi Hermione am cutreierat o lume magică, în care forțele Binelui sunt în continuă luptă cu cele ale Răului, pentru ca, la sfârşit, Binele să învingă. La final, când am întors ultima pagină a acestei serii fantastice, am avut un sentiment ciudat, ca şi cum aş fi pierdut un bun prieten. Cu siguranță că aceia care au citit o carte bună îmi împărtăşesc acest sentiment.

În final, vreau să închei cu un citat care îi aparține lui Mihai Eminescu: ,,Citeşte! Numai dacă citeşti mereu, creierul tău va deveni un laborator nesfârşit de idei şi imagini.”

Rezultate sportive obținute

În anul şcolar 2012 - 2013 activitatea sportivă din colegiul nostru a avut în vedere două direcţii fundamentale:

- implementarea de proiecte la nivelul colegiului;

- reprezentarea colegiului prin participarea atât la proiecte elaborate de M.E.C.T.S (Olimpiada Nationala a Sportului Şcolar), cât şi la proiectele Direcţiei Judeţene pentru Tineret şi Sport, Direcţiei Rutiere, etc.

Referitor la prima direcţie, amintim câteva activităţi şi anume :

- implementarea Proiectului Cupa ”Grigore Moisil” la tenis de masă şi şah de Ziua Colegiului în 30 ianuarie 2012;

- implementarea Proiectului Cupa “1 IUNIE” - Finala campionatului de fotbal început în luna aprilie şi finalizat în 1 iunie 2013.

- pregătirea unor numere artistico - sportive prezentate în pauzele dintre meciurile de fotbal. Programele artistico - sportive au fost susţinute de: trupa de dans şi trupa de majorete.

Cea de-a doua direcţie a activităţii sportive din colegiul nostru s-a concretizat în participarea la Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar cu echipele de: volei băieţi, volei fete, baschet băieţi, baschet fete, handbal băieţi, handbal fete, fotbal băieţi, dar şi individual, la tenis de masă, şah şi cros.

Iată rezultatele:

1. ATLETISM
   - LOCUL I – CROS – Cîrciogel Iulia - cls.XI E – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.
   - LOCUL II – CROS – Spătaru Daniela cl.X D – O.N.S.Ş. – faza judeţeană.

2. HANDBAL
   - LOCUL II – Fete – O.N.S.Ş. – faza judeţeană

Iată componenţa echipei: Lungu Mihaela cls.XII B - capitan, Boriceanu Diana cls.XII B, Midonschi Diana cls.XI B, Bărbat Flavia cls.XI B, Cotora Anca cls.XI E, Olteanu Ana Maria cls.XI E, Serea Miruna cls.XI A, Constantinescu Iulia cls.IX B, Popa Diana cls.IX B, Rotaru Alexandra cls. XII B, Alempi Cristina cls.IX A.

3. VOLEI
   - LOCUL III - Băieţi – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Iată componenţa echipei: Costea Raul cls.XII D - căpitan, Reculin George cls.XI C, Vancsa Bogdan cls.XII D, Onescu Rareş cls.XI E, Stroe Andrei cls.XI E, Gherghelău Andrei cls.XII D, Prepeliţă Bogdan cls.X C, Chişu Radu cls. XII D.

- LOCUL IV – Fete – O.N.S.Ş. – faza judeţeană;

Iată componenţa echipei: Predoiu Diana cls.XI A – căpitan, Guiman Andreea cls.XII C, Urdea Roxana cls.X A, Atanasiu Oana cls.X D, Racheru Dana cls.XI A, Stângă

în anul şcolar 2012-2013

Andreea cls.IX C, Pârău Oana cls.X E.

4. BASCHET

- LOCUL IV - Fete – O.N.S.Ş. – faza județeană;

Iată componența echipei: Iliescu Mirela cls.XI A - căpitan, Boriceanu Nicoleta cls.XI B, Lungu Mihaela cls.XI B, Cotora Anca cls.X E, Bărbat Flavia cls.X B, Alempi Cristina cls.IX A

5. TENIS DE MASA

- LOCUL II - Moşoiu Bogdan cls.XII A – O.N.S.Ş. – faza județeană;

6. ŞAH

- LOCUL V – Preda Georgia cls.IX B – O.N.S.Ş. – faza județeană;
- LOCUL VI - Timofciuc Sebastian cls.IX A – O.N.S.Ş. – faza județeană;

Colegiul nostru a mai participat la proiectul organizat de Ministerul Educației Naționale prin Direcția Județeană de Tineret şi Sport la "CROSUL TINEREȚII" în data de 8 mai 2013 unde Spătaru Daniela s-a situat pe Locul I .

În data de 18.05.2013, 20 de elevi din colegiul nostru au participat la Crosul "CASIOPEEA - CURSA ROZ ÎMPOTRIVA CANCERULUI LA SÂN". Competiția s–a desfăşurat pe aleea de sub Tâmpa pe distanța de 1200m sau 4000m. Iată rezultatele:

Locul II – Cîrciogel Iulia cls.aXIa E
Locul III – Spătaru Daniela cls.aXa D
Locul IV – Flore Raul cls.aXa C
Locul V – Dascălu Claudiu cls.aIXa

În perioada 10.05.2013 – 17.05.2013, Catedra de Educație Fizică a colegiului nostru a participat la realizarea Proiectului Național intitulat "Educația Rutieră - Educație pentru viață" inițiat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin Inspectoratul Şcolar Braşov şi Inspectoratul General al Poliției Române - Direcția Rutieră. Scopul proiectului a fost formarea comportamentului rutier responsabil pe baza cunoaşterii şi respectării regulilor de circulație, pentru prevenirea producerii accidentelor în rândul elevilor din învățământul liceal. Elevii noştri au obținut următoarele rezultate:

- Locul I Bălănică Alexandru cls.XI D – Secțiunea TEORIE - Etapa municipală;
- Locul I Costea Raul cls.XII D – Secțiunea ARBITRAJ - Etapa municipală;
- Locul I Bălănică Alexandru şi Costea Raul - ECHIPE - Etapa municipală;
- Locul I Bălănică Alexandru cls. XI D – Secțiunea TEORIE - Etapa județeană;
- Locul I Costea Raul cls.XII D – Secțiunea ARBITRAJ - Etapa județeană;
- Locul I Bălănică Alexandru şi Costea Raul - ECHIPE - Etapa județeană;

Responsabili catedră: Maria şi Ioan DANU

Fiction

Coffee

This is the story of a man named Stanley. For 1 month, 2 weeks and 2 days Stanley couldn't sleep. He had kept record of this in a notebook he kept by his bed. Every night he would wake up just moments after falling asleep and he would stare at the ceiling. Tired and annoyed Stanley decided to get out of bed and make himself some coffee.

He went to the kitchen, got a cup out of the cabinet, boiled some water and when everything was done sat at the table and looked at the cup for a few seconds before realising something. He had always hated the taste of coffee. Stanley looked at the cup a second time and then pushed it toward the other 46 cups of untouched coffee. He then got up and decided a walk outside would be the best thing to do.

Once outside he took the road to the left, like he always did since he started taking night time walks. The fresh air filled his lungs and got rid of the smell of stale coffee that got stuck in his nose and clothes. Like every night, he passed a lilac tree whose smell overwhelmed Stanley. He just stood there for a couple of minutes and inhaled the beautiful scent. He then continued walking down the street.

With the smell of lilac still on his mind he looked to his left and saw an old house. He would always pass by it and he would always think to himself that a house as old as that was a weird think to see in his neighbourhood. Looking at the house Stanley felt a chill run up his spine and started picking up the pace. And so Stanley passed the weird old house and kept walking.

Even though Stanley was tired the cold of the night was starting to make him feel better and after about 15 minutes of walking and observing the beauty of the city at night he was starting to consider turning back. As he kept walking at one point he felt the faint scent of lilac. Every night is the same, the scent just stays with him.

But now Stanley decided he should turn back and head home. It was pretty late after all. Tough as he turned around he saw the old house again. This troubled Stanley. Did he take a turn somewhere? How could the house be here? But after a little bit of thinking he blamed the exhaustion and, in a fit of curiosity decided he should check the house because he didn't remember ever seeing anyone come out of it or go inside.

And so Stanley went up to the house and opened the front door which was, to his surprise, unlocked. As he stepped in he was hit by a very familiar smell. The smell of old, stale coffee. He took one more step before an incredibly loud noise started shouting into Stanley's ears and before he could do anything to stop it… Stanley woke up. He got dressed and quickly went to work, baffled by this dream he kept having every night for the last 46 days and decided that for the first time he'd talk about it with one of his co-workers, Anne.

This is now the story of Anne. After having an interesting discussion with a colleague after work, Anne went home and watched TV. She watched TV until late in the night and, after realising she was starting to yawn, decided she would make herself a cup of coffee. She went to the kitchen, got a cup out of the cabinet, boiled some water and when everything was done walked back to the couch, placed the cup on the table in front of her and leaned in to smell the coffee before realising something. For some reason she felt like the smell of coffee was making her sick. So, she pushed the cup away from her and decided to go out for a walk in the fresh cold night time air. She could even feel the faint smell of lilac flowers.

Virgil Mereț
Clasa a XI-a C

Transfer

“18 February 3039

The ancestral home of House Liao was now residence to another dynasty entirely. Officially Hanse Davion was accompanying his heavily pregnantwife on a tour of her domain as Duchess of the Sarna March. Unofficially it gave him a last chance to touch base with commanders along the-borders with the Capellan Confederation and Free Worlds League before his attention went elsewhere. The gatherings of military officers wentalmost unnoticed among the flood of wellwishers.

No one except for security and fourteen spies noticed one more limousine among those carrying assorted nobles into the palace. Only securityand two spies managed to keep track of the chauffeur after he entered a staff bathroom, doffed his obscuring cap and uniform and also removed several layers of artifical skin that had substantially altered the shape of his face. Fortunately both the spies in question were workingfor him.

The ComStar robes that were laid out on the washroom counter were a simple courtesy from security before he was escorted to a quiet, windowless conference room. As he was the only occupant, the man turned his attention to the large screen that dominated one side of theroom. He was unsurprised when it activated, displaying an almost identical chamber - presumably elsewhere in the palace. Sitting at the other table were two of the most famous people in the Inner Sphere: the First Prince of the Federated Suns and the Archon-Designate of the Lyran Alliance.”

Bogdan Curta
Clasa a XI-a C

Amnesia

“Daniel flinched slightly. His fingers burst into a short spasm, as if he had been electrocuted, and then they clutched again into a heavy fist. He tried to lift his eyelids, but let them fall back down sealing the barrier between him and whatever was out there that wasn’t him. The light flickered mechanically onto his retina while this happened. It was altogether too little light to form an image, and even if it did, it wouldn’t have been very convincing. Another thing was however, gaining credibility. All the sounds that had been dampened until that moment started to break on through to him, by the instrumentality of his eardrum. The raindrops were beginning to bang on his eardrum louder, as if the storm had intensified; merely an illusion to him, most probably.

It has started to rain, his mind devised. Is it raining in my dreams or have I actually made it back conscious? He tried to lift his eyelids again. The photons of light seemed to have cooled down in this process becoming way slower than the normal speed of light. A split second later beams of shining bright light occurred on the spherical surface of his eyes. They started to focus into one single point, carefully, circumscribing the image he saw clearer and clearer.

Where am I? He asked himself, without expecting an answer, because no one in his right mind would. My head is killing me.(...)

Water was dripping from the ceiling, soaking the stones and the rug beneath, which was the same rug he was on. My head… The waves… He spoke to himself as if he was about to drown. The wave… Is this the wave of dark blue water that I have seen in my dreams? Coming from the sound of corroding stone?

Into his sight were also two tall glass windows on a wall tiled with dozens of rocks. It didn’t look like a house at all. It seemed much more formal and solemn. I don’t remember this hallway… I can’t remember where I am…”

Carlo Anghel-Haltrich,
Clasa a X-a A

Gymnasium
Creații personale

Şcoala Britanică

Datorită faptului că familia mea s-a stabilit în Cehia, eu am fost nevoit să fac primii cinci ani la o şcoală britanică. La început, am avut mici probleme cu limba, dar exista un curs suplimentar la şcoală care m-a ajutat să învăț engleză la nivelul colegilor mei, mulți dintre ei nativi englezi. Clasele erau mult mai mici şi foarte aranjate, având multe dotări, printre care tabla interactivă touch-screen. Erau 12-18 copii în clasă, elevii erau mult mai cuminți, fiind mai puțini, şi profesorilor le era mai uşor să-i urmărească şi să-i controleze.

Programul şcolar începea la 8:30 şi se termina la 3:30 cu două pauze, una de o oră - pentru pauza de masă şi una de 30 de minute.

Sistemul britanic pentru clasele primare nu avea note, dar acest lucru nu însemna că nu trebuia să învățăm. Fiecare elev era nevoit să se pregătească pentru testele finale care evidențiau nivelul de pregătire al fiecărui elev de-a lungul anului. Pentru aceste teste eram notați.
În fiecare trimestru alegeam o zonă geografică sau o perioadă importantă din trecut şi învațam istoria, geografia, religia şi arta, acestea finalizându-se cu realizarea de proiecte.

La materiile de bază lucram temele pe nişte site-uri speciale, iar profesorii ne verificau munca, de pe site, acumulând punctaje care ne alcătuiau anumite clasamente pe clasă. Părinții erau foarte implicați în mersul şcolii, făcând muncă de voluntariat, ajutând profesorii şi toate acestea au creat o atmosferă plăcută, foarte familiară. Profesorii se schimbau în fiecare an de la clasă la clasă, astfel că fiecare profesor cu care veneam în contact era o sursă pentru noi de culturi diferite, dăruindu-ne din experiențele lor. De exemplu, am avut profesori australieni, canadieni, americani, britanici, scoțieni, francezi, spanioli şi olandezi.

La matematică, am fost împărțiți în două grupe, în funcție de nivelul de pregătire, cei mai buni din cele două clase erau la nivel înalt de studiu, iar cei de nivel mediu erau la standard. O zi, în fiecare lună, făceam nişte activități foarte interesante, dedicate unei materii sau unui eveniment, de exemplu ziua matematicii, ziua sportului, ziua internațională a culturii, ziua cărții, ziua frizurii nebune, târgul de vară .

La târgul de vară, copiii puteau să-şi cumpere bilete şi săreau pe trambuline cu coarde elastice, călăreau ponei, ținteau cu furtunul pompierilor şi aveau posibilitatea de a cumpăra cărți, filme sau obiecte lucrate manual, pe care familiile le vindeau la tarabele lor, precum şi multe bunătăți pregătite de mame.

În fiecare an se pregătea un spectacol muzical, în care fiecare copil avea un mic rol sau împreună cu clasa dansa şi avea un moment în spectacol. S-au organizat spectacole precum: Cartea junglei, Alice în țara minunilor, Peter Pan sau Vrăjitorul din Oz.

Pentru fiecare spectacol, părinții ne creau costume uimitoare, pe care le confecționau împreună cu multă fantezie. Spectacolele se organizau pe scena teatrului din Praga şi participau toate familiile din şcoală.

A fost o experiență foarte frumoasă, pe care am dobândit-o mergând la acea şcoală, în care am învățat despre noi culturi şi tradiții şi unde am cunoscut oameni noi.

Mihai Borza
Clasa a VI-a A 2012

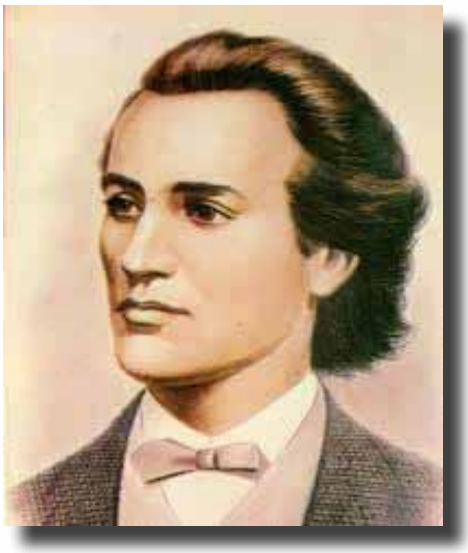

Multstimate domnule Eminescu,

Închinându-mă în fața geniului Dumneavoastră, permiteți-mi să Vă adresez câteva cuvinte sărace, având speranța că Vă voi aduce un surâs în ochii melancolici.

Am vizionat astăzi filmul documentar ”Eminescu, Veronica, Creangă”, realizat de Octav Minar în 1914, descoperit în Arhiva Națională de Filme şi publicat pe internet de jurnalistul Miron Manega.

Imaginile caselor cu streşine vechi, înălțate în lumina lunii, a cumpenelor fântânilor, care se ridicau scârțâind, a colbului ulițelor şi frumusețea Veronicăi Micle mi-au umplut sufletul cu picuri înlănțuiți de dulce fericire. Pare că mă apropie, ca o uşoară adiere de vânt, de imaginile mereu vii ale Poeziei Domniei Voastre.

În serile lungi ale acestei ierni friguroase, am întors mereu paginile îngălbenite ale volumului de versuri, din care şi-au îmbogățit sufletul, mintea şi mama şi bunica. Slovele mărunte se legau într-un dans amețitor, care îmi transmitea acea stare de visare, sau cum spuneați, într-o scrisoare, Domnia Voastră, ” în adevăr înot în stele”.

Astăzi, când oamenii trec grăbiți şi încruntați, prin viață şi prin suflete, când zăbava cititului şi nobila învățare a versurilor par a fi uitate, aş vrea să vă spun că, totuşi, românii recunosc sunetul nestematelor poezii eminesciene, iar noi, elevii clasei a VI-a, chiar ştim să le recităm. Mie îmi place mai ales să murmur, în gând, poezia ”Când amintirile”. De ce am ales această poezie ? Nu ştiu. Ştiu doar că, din adâncul meu, cu puritatea sufletului de cristal se înalță această alegere.

Ca mine sunt mulți: copii, adolescenti, tineri, ale căror suflete le înnobilați. În numele lor, aş vrea să Vă mulțumesc.

Oana Comşa
Clasa a VI-a A 2012

Dor de Eminescu

Am ajuns într-o poveste de vis,
Noaptea ajungeam într-un abis.
Ziua urcam spre un nor,
Într-o clipă mă trezeam cuprins de dor.

Era un rai plin de iubire,
Stelele se uneau într-o pâlpâire.
Fiind cuprins de fericire,
Totul ducea spre nemurire.

Mihai Borza
Clasa a VI-a A 2012

“Cărțile au suflet”

Orice carte din bibliotecă aşteaptă să fie citită, răsfoită şi chiar să devină cea mai bună prietenă a posesorului ei, atrăgându-i atenția prin conținutul şi aspectul ei. Orice carte îşi doreşte să îi ofere cititorului informații, alinare şi chiar şansa de a deveni un om mai bun.

Până a fi cumpărate, cărțile se află în posesia bibliotecarului, adică ființa care face legătura între noi, cititorii şi universul cărții care, deşi este un univers tăcut şi misterios, are suflet.

Prin neglijarea cărții, ea îşi pierde sufletul, recăpătându-l doar prin atenția care îi poate fi dată de către posesor.

Expresia ‘’cărțile au suflet’’ face referire la traiul pe care acestea îl duc printre cei care au ochi să vadă şi urechi să audă.

Chiculiță Mary-Lou
Clasa a VI-a A 2012

Pasiunea încă nedescoperită

LUCIAN BLAGA

Aş putea să mint şi să spun că o anumită carte m-a împins spre patima cititului. Probabil că nu aş minți-o pe doamna profesoară de limba română, ci m-aş minți pe mine însămi.

Am citit despre Lucian Blaga că s-a născut în Lăncram, şi că a învățat primele clase în Sebeş, la secția de limbă germană. Tot acolo, pe aceleaşi bănci, a învățat mai târziu şi tatăl meu. Când mergem la bunica din Sebeş, tatăl meu îmi arăta mereu inscripția de pe Şcoala Generală nr. 2:”BILDUNG IST FREIHEIT”. Tot el mi-a şi tradus-o: “educația din şcoală înseamnă libertate”. Tatăl meu nu a avut posibilitatea ca în copilăria lui să citească multe cărți. Dar atunci când prindea o carte, o devora. Poate şi de aceea şi-a promis ca fata lui să nu ducă lipsă de o bibliotecă adevărată. Şi-a ținut promisiunea şi acum am sute de cărți în bibliotecă. Din păcate, nu există încă o atracție între mine şi volumele aranjate frumos în rafturi. Citesc, este adevărat, două, trei cărți în vacanță, dar mai mult obligată de părinți. Probabil că, dacă nu ar fi calculatorul şi canalele de televiziune, refugiul în lectură ar fi altul.

Tot tatăl meu mi-a spus că, până la vârsta de cinci ani, Blaga nu a rostit nici un cuvânt. Apoi, însă, a recuperat prin opera lui literară. Şi dacă în geniul lui poetic şi filozofic va fi foarte greu de ajuns de cineva, eu aş vrea să mă asemăn cu marele poet într-o singură privință: la vârsta de 13 ani, adică în curând, să se trezească şi în sufletul meu pasiunea pentru cartea din bibiotecă.

Luca Roberta Iuliana
Clasa a VI-a A 2012

Am avut un vis…

Am avut un vis ,
În care mă scufundam în abis
De atâta dor ,
Pentru trecătorul nor .

Dar când mă trezeam în noapte,
Auzeam mai multe şoapte ;
Şoaptele de iubire
În a zilei pâlpâire.

Dar când ziua începea ,
Noaptea nu mai era a mea ,
Mai erau doar lacrimi de fericire ,
Pentru a iubirii nemurire!

Dîrstariu Daria-Maria
Clasa a VI-a A 2012

Ultimul rol

Te zăresc mereu în vis,
Ascunsă într-un nor.
Am teamă de abis,
De tine mi-e tot mai dor.

Mereu cu tine-n noapte,
Visez la o iubire.
Ale tale suave soapte
Parcă sting o pâlpâire.

Dă-mi o clipă de fericire,
Apoi lasă-mă să mor.
Nu cred în nemurire,
Al tău pe veci actor.

Luca Roberta
Clasa a VI-a A 2012

Dansul Ielelor

Sărbătoarea Halloween,
Apărută la români,
Vine toamna ca un vis
Şi te-aruncă în abis.

Toţi copiii au un dor,
Să plutească pe un nor.
Ielele dansează-n noapte,
Iar cerul e plin de şoapte.

Ielele-s amăgitoare
Când se prind de cingătoare.
Te îndeamnă la iubire
Asta-i prima pâlpâire.

Fetele-şi văd ursitul,
Mai frumos ca nimeni altul.
Să le aducă fericire
Şi vise la nemurire.

Gheorghina Raisa
Clasa a VI-a A 2012

Doar un click!

Trecea un car cu boi, pe drum
Între trestii să se culce
Şi era una la părinți
Şi cu sergentul zece!

Fiecare vers, se pare
E scris de un poet mare
Dar oare cine să mai știe
Ce-au aşternut ei pe hârtie?

Azi avem twitter si facebook
Şi nu e trendy să-ți tocești
Sărmanul neuron năuc
Şi vrei ca totul să găseşti

Cu doar un click!

Te roagă profa să citeşti
Auzi tupeu, auzi prostie!
Şi-i tot repeți că-cărți!
Sunt nişte filme scrise pe hârtie.

Şi mergi cu fetele la mol
Şi-aştepți nătângă să-l vrăjeşti
Pe Făt-Frumos trecând pe hol
Uimit cât de ‘’citită’’ eşti!

Ana Vasilcoiu
Clasa a VI-a A
Premiul I

Vreau

Am citit azi un articol pe net, cu litere roşii şi şchioape, despre carnea de cal.
“-Micii e româneşti!”, strigă un ziarist maghiar.
“-Hamburgul sunt din carne de vită!”, anunță un francez.
Ce tragedie! In mod cert, vinovați e tot românii!

Cuvinte roşii, litere şchioape
Îmi zgârie văzul, auzul
şi sufletul.

Vreau să fiu puternică,
Să pot şterge roşul şi să pot îndrepta literele şchioape.

Vreau să fiu respectată!

Oana Comşa
Clasa a VI-a A
Premiul I

“Care” versus “Pe care”

La TV eu mă uitam
Şi greşelile vânam.
Dar ceva am observat
Şi sonorul tare-am dat.

“Numele care îl port
Mi-a adus mereu noroc.”
Spuse un prezentator
Întrebat de un farsor.

“Numele care-l purtați
Sau pe care-l prezentați?”
“Cum? Pe care? Nu-i aşa!
Învață gramatica!”

“Care este ultima carte
Pe care-ați răsfoit-o?”
Puse subtil întrebarea
Continuând comunicarea.

“Ultima carte care-am citit-o
Întâmplător am găsit-o.
Plină de umor era
Şi tare mă amuza.”

“Bine-ar fi să nu gafați
În ştirile pe care le prezentați,
Să nu vă ridiculizați,
Greşelile să le suprimați!”

Farsorul amuzat
De cazul pe care l-a prezentat
A-nțeles dilema mare
Dintre “Care” şi “Pe care”.

Dîrstariu Daria-Maria
Clasa a VI-a A
Premiul III

Două ciori

Într-o noapte dintr-o seară
S-a întâmplat o întâmplare
Extraordinar de mare
Cică două cioare frumuşele
Şi-au pus în urechi cercele.
Ciorii când şi-au văzut soaţele
Li s-au electrocutat moatele
„Doamne,nevastă ai înebunit!
Spuse cioroiul mormăind.
Unde ai mai văzut aici în pădure,
Cioare purtând podoabe scumpe ?
Urcă sus in copac şi dă-ţi astea jos din cap.”
Cioara coborî jos de pe cracă
Şi-i spuse soţului:
„Măi dragă , eu şi cu prietena mea ne-am emancipat
Înţelegi dumneata?
Vrem să devenim vedete
O să ne luăm şi căte un pronume
Să ne facem şi noi un renume.
O să punem în scenă un spectacol
Şi tu n-o să ne pui nici un obstacol
O să purtăm în urechi cercele
Şi o să ne mândrim cu ele.
O să purtăm fuste de paie
Şi o sa câştigăm bani o droaie
Am fost la bătrâna babă cioroaie
Şi i-am povestit că vrem să dăm o petrecere.
În care să facem o întrecere
Între noi ciorile si ele privighetorile
Să le arătăm că şi noi ştim să cântăm
Şi pe spectatori să-i încântăam.
Dar bătrâna cioară
Ne-a vorbit într-o doară
Şi-a crezut ca şi voi ciorii
Că noi niciodată nu o să atingem norii,
Cu ale noastre triluri deloc muzicale
Aşa cum sunt ale unei privighetori”.
Aşa că cele două cioare
S-au pus la culcare
Lăngă cei doi ciori ai lor
Rămânând cu-n singur dor:
Că niciodată nu-şi vor putea face un renume
Pentru că nici măcar nu au un pronume.

Ana Vasilcoiu
Clasa a VI-a A
Premiul I

Vorbe “rele”

Urmăream un interviu:
Cetăţean şi jurnalist.
Şi-ncercam să fiu
Privitor şi analist.

Cetăţeanul întrebat
Ce are de comentat
Pe o temă oarecare
A răspuns cu voce tare:
“Este decât o problemă
Ce pe mine mă priveşte.
Sunt acum într-o dilemă
Ce oricine-o depăşeşte.”

“Însă alocuţiunea scurtă
Ce fusese difuzată
Trebuieşte comentată!”
Spuse-n grabă jurnalistul.

“Nu mai mă-ntrebaţi
Că nimic n-o să aflaţi!”
Puse punct discuţiilor
Cetăţeanul “vorbelor”.

Cu tristeţe-am constatat
Că greşelile-au zburat
Cu atâta libertate
De la fiecare parte.
“Alocuţiune, doar, trebuie ...”
Şi tot aşa ...
Lista poate continua ...
Te rog, nu mă mai întreba!

Dîrstariu Daria-Maria
Clasa a VI-a A
Premiul III

Poeziile au fost premiate la concursul „***Consumul de agramatisme dăunează grav sănătăţii limbii române***” 2013

Lyceum
Creații personale

Muzeul Suflet la 18 ani(*Testament II)

(*motivație:< mulțumesc > tinde să devină un clișeu așa că am ales să fac statui*)

Sala Amintiri

O statuie pentru tine, cel care ai aruncat cuvinte tăioase şi pline de ură atunci când totul îmi mergea bine. Tu m-ai făcut să-mi dau seama că nu am limite, că pot să lupt pentru ceea ce-mi doresc.

O statuie pentru tine, cel care m-ai lăsat singură, cel care ai crezut că nu merit atenție, afecțiune sau încredere. M-ai învățat că nu toată lumea merită să-mi vadă sufletul.

O statuie pentru tine, cel care m-ai rănit incoştient punându-mi etichete. Asta m-a durut cel mai tare, dar mi-a confirmat încă o dată că nu sunt un om superficial.

Sala Familie

O statuie pentru voi, cei care m-ați crescut, m-ați învățat să apreciez cultura şi bunătatea. M-ați ajutat să fiu tot ceea ce sunt azi; un om mândru, demn, sincer.

O statuie pentru voi, cei care m-ați primit cu îmbrățişări calde şi n-ați pus întrebări incomode când aveam ochii-n lacrimi. Mi-ați demonstrat că merită să pun suflet în orice fac.

O statuie pentru tine, cel care mă aştepți acolo undeva să-ți dau sufletul pe tavă. Caută-mă, te rog!

Sala Iubire

O statuie pentru tine, cel care ai pus zâmbete, dimineața în loc de zahăr în cafea. Mi-ai arătat că fericirea e un lucru simplu atunci când nu încerci să-l defineşti după propriile principii.

O statuie pentru tine, cel care mi-ai făcut să iubesc cu mintea, nu cu sufletul. Mi-ai demonstrat că atunci când mintea nu-şi poate găsi refugiu în greşeli sau neîncrederi, iubirea se topeşte în suflet.

O statuie pentru tine, cel care te-ai jucat cu sentimentele mele, le-ai aruncat în mare, le-ai ars prin ochii tăi sau le-ai şters de pe buzele mele. Felul tău de-a fi m-a învățat să am răbdare, să mă bucur de mirosul de şampanie al sărutărilor şi de căldura ochilor ce iubesc.

O statuie pentru tine, cel care m-ai iubit, mă iubeşti şi mă vei iubi fără să simți nevoia să-mi spui asta. Gesturile tale m-au convins să vorbesc doar atunci când am cu adevărat ceva de spus.

Sala Vise

O statuie pentru tine, cel care ai râs când ți-am povestit visele mele. Nimic altceva nu m-a ambiționat mai tare să le îndeplinesc.

O statuie pentru tine, cel care ai construit lângă mine drumul spre devenirea mea. Prin tine am învățat să cred în oameni.

Sala Prieten

O statuie pentru fiecare din voi, cei care ați simțit că faceți parte din cel puțin una din săli până acum.

Ioana Stoian
Clasa a XII-a A 2012

Dragoste iluzorie

Mă plimb prin parcul acoperit de albul zăpezii. Înghețul mă cuprinde, sângele corpului este înghețat... corpul este înghețat... creierul este înghețat... sufletul îmi este înghețat... Eu sunt înghețat.

Două persoane trec pe lângă mine. Mă uit cu ciudă. Se îmbrățișează, apoi se sărută. Căldura emanată de cei doi încălzește aerul, topește zăpada... Două suflete pereche. Sunt destinați unul pentru celălalt. Zâmbetul lor luminează totul, reînvie natura moartă a iernii.

Mă uit in jur... Ochii mei lipsiți de expresie, de căldură amorțește tot de lângă mine. Sunt un om al gheții, o ființă a frigului...

Cei doi se opresc. Încep să devină din ce în ce mai palizi. Natura se ofilește. Zăpada începe să apară uşor-uşor sub ei. Au dispărut... Căldura s-a stins, astfel, frigul, înghețul începe să-şi revină în drepturi în locul unde cei doi s-au aflat acum o clipă... Sau nu s-au aflat...

O lacrimă îmi coboară pe obraz, o lacrimă ce îngheață imediat. A fost doar o iluzie, mai bine zis o speranță nemuritoare a ființei umane... o speranță a mea.

Oricât de mult mi-aş dori să existe, nu este reală. Dragostea este o minciună a vieții. Lumea este înghețată, s-a obişnuit să fie înghețată. Nu mai există nevoia de căldură. Frigul a devenit ceva uzual, din păcate.

Am auzit că dragostea este farmecul vieții... Acum farmecul este unul iluzoriu.

Zborul libertății

Stau întins pe patul tare uitându-mă trist la tavanul alb ce îmi blochează razele soarelui. Gratiile metalice, reci, ale celulei în care mă aflu sunt atinse de mâna mea. Le strâng, încerc să le rup, apoi deznădăjduit mă trântesc din nou pe salteaua tare a patului.

De ce? De ce sunt închis? De ce nu pot pleca? De ce nu pot rupe gratiile ce mă despart de libertate? Ah! Libertatea… libertatea dulce – amăruie pe care am avut-o şi de care am abuzat neştiind s-o prețuiesc până când… n-am mai avut-o. Şi totuşi… am fost vreodată liber cu adevărat? Am putut vreodată să fac ceea ce vreau?

Picuri de lacrimi mi se preling pe față… când realizez că libertatea vine cu un preț, cel puțin libertatea fizică, libertatea pe care cei mai mulți oameni cred că o au, dar care este îngrădită de morală, etică şi societate. Aceste lucruri nu îți permit libertatea în adevăratul sens al cuvântului.

Realizez că sunt la fel de liber aici, închis, ca şi în viața de zi cu zi. Singurul lucru schimbat este asupritorul: societatea a dispărut sau mai bine zis nu a existat niciodată în închisoare, dar pereții şi gratiile ce mă înconjoară există aici, îmi oprimă libertatea.

Totuşi există o portiță deschisă spre libertate, o portiță pe care mulți au încercat să o închidă, dar nimeni nu a reuşit: gândul. Sunt liber să gândesc ce vreau, când vreau, cum vreau. Sunt liber să mă gândesc că pot zbura, că sunt bogat, că sunt sărac, că sunt fericit, că nu am nicio grijă, că sunt… liber. Copiii sunt, de fapt, cele mai libere spirite deoarece, în inocența lor, ei trăiesc în lumea gândului, a imaginației.

Cad în genunchi pe podeaua murdară, îmi împreunez mâinile şi mă gândesc că sunt liber, liber cu adevărat. Dintr-o dată pot zbura, pot fi fericit, pot să fiu… liber.

Piştea Adrian, 2012

Cine sunt eu...

Eu sunt un suflet, un suflet captiv într-un trup menit să se autodistrugă. Sunt programată, aşadar, să greşesc. Nu sunt ceea ce ți-ai dori tu să fiu. Sunt mult mai mult de-atât. Sunt imaginea focusată a unei dimineți fireşti de iarnă. Sunt primul tău căscat după o noapte nedormită. Sunt atingerea de care te temi cel mai mult şi sunetul de care te-ai îndrăgosti măcar pentru o eternitate şi o zi. Sunt dificilă. Sunt răutacioasă. Sunt posesivă. Sunt cea mai intrigantă coincidență din viața ta. Sunt mult mai mult decât o coincidență, spui tu.

Sunt vulnerabilă pentru că m-ai venerat. Sunt ultimul tău gând înainte să adormi şi prima ta poftă dimineața devreme. Sunt dicționarul tău de amintiri în care mai pui la presat flori pentru a mă colora de inteligența-ți infantilă. Mă colorezi în nuanțe de zi pentru ca mai apoi să mă închizi în tonurile lasciv de întunecate ale nopții doar pentru a-mi aminti că în viața aceasta mi s-a spus că sunt în posesia ta.

Lavinia Nica
Clasa a XII-a A 2012

Dar eu.....

Întrebarea care-i macină pe toți, care stă la baza întregului univers. Întrebarea care, la rândul meu, m-a frământat şi pe mine, şi pe care mi-am pus-o de zeci, sute şi mii de ori, fără putință de răspuns.

Adevărul este că, după o vreme, devine plictisitor să încerci să-i mai găseşti răspunsul, şi atunci realizezi care este. Am să vi-l dezvălui, dar vă sfătuiesc să vă pregătiți, căci nu vă va mulțumi: răspunsul e mulțimea vidă. Din scurta mea experiență, această întrebare a fost inventată cu scopul de a te aduce la disperare.

Noi, oamenii, noi, creaturile complexe, cu darul de a gândi, noi, chiar noi, nu suntem nimic. În acelaşi timp suntem, bineînțeles, şi totul, căci facem parte, vrând-nevrând, dintr-un circuit uriaş al naturii.

Nu avem un scop precis în viață. Ne naştem, trăim puțin, şi murim, şi nimeni nu ne va duce dorul, nimeni nu îşi va aminti de noi peste secole. Dacă din câteva zeci sau sute, se găseşte unu' mai răsărit, un om filozof, puternic, care să schimbe un pic rânduiala lumii, spre bine sau spre rău, fie. Dacă mori şi nu ai realizat nimic însă, nu te speria: universul va supraviețui şi fără inovațiile tale. Iată un gând reconfortant, pentru cei temători că îşi vor da duhul fără a face o faptă deosebită: expirând dioxid de carbon, ajuți un copac să supraviețuiască! Iată un scop nobil, pentru care poți spune că, da, trăieşti.

Acum, parcă vă aud protestând: dar cum rămâne cu numele adânc săpate în istorie, cum rămâne cu domnitorii, scriitorii, pictorii, toți studiați la şcoală, şi păstrati în memoria oamenilor? Adevărul, trist şi de această dată, este că nu omul e amintit, ci creațiile şi acțiunile sale. Îmi poate spune cineva dacă Da Vinci avea simțul umorului? Îl poate cineva critica, la modul intim, pe Mihai Viteazu? Nu. Persoana moare. Tot ce poți salva din tine nu eşti tu, ci faptele tale. Tu, tu nu eşti nimic. Eşti praf în vânt. Nici măcar atât.

În câteva zeci de ani, ne vom topi cu toții, şi ne vom pierde în neant. În final, nimic nu mai contează, nimic nu are sens. Exact asta găsesc eu genial la întrebarea 'Cine sunt eu?'. Întrebarea, de fapt, nici nu există.

Ema Muşină
Clasa a XII-a A 2012

Defecte

Un bâzâit metalic ciudat m-a scos din starea mea visătoare. Mi-am simțit obrajii calzi și am știut instantaneu că băteau razele soarelui pe mine. Dar totuși era rece. Încet am început să-mi recapăt simțurile și am reușit să identific sunetul ciudat. Suna exact ca motorul unui avion. Mi-am întredeschis ochii și m-am uitat la geamul oval din stânga mea. Da, eram clar în avion. Am stat așa câteva minute încercând să-mi aduc aminte ce făceam aici. Dintr-o dată, am realizat că mergeam spre Londra. Am zâmbit încet și mi-am îndreptat capul în partea dreaptă. Am văzut un păr ciudat, de o culoare albastră-verzuie. Mi-am dat seama că era al lui Kalel, prietena mea cea mai bună. Ținea în brațele ei o cușcă micuță în care se afla un pisoiaș cu pete de tigru, micuțul Kabuki sau Buki, cum prefera ea să-i spună. Mi-am întors privirea spre ea. Dormea liniștită. Mi-am întins brațele și picioarele și speram să nu o trezesc, dar am eșuat lamentabil pentru că micuțul Buki a început să miorlăie și să prindă cușca cu ghearele. Kalel a început să se miște și și-a deschis ochii.

- Bună dimineața! i-am șoptit.
- 'Neața!
- Cum ai dormit?
- Destul de bine. Cât mai avem până ajungem în Londra? m-a întrebat ea. Imediat m-am uitat către ecranul așezat în scaunul din fața mea. Arăta că mai aveam o ora până la destinație. I-am spus ceea ce am văzut pe ecran și a părut plictisită.
- De abia aștept să ajungem! Întotdeauna mi-am dorit să merg aici, mi-a spus ea.
- Și eu!

Și-a scos din buzunar telefonul și a început să se uite prin fișierul numit "London". Mi-a arătat poze cu Westminster Abbey, cu Hyde Park, cu Oxford Street și chiar și cu autobuzele cu două etaje, preferatele ei. Mă uitam și la oamenii din pozele astea. Păreau îmbrăcați frumos. Mă gândeam cum Kalel s-ar fi potrivit perfect acolo, îmbrăcată cu tricoul ei negru cu trupa "Bastille" imprimat pe el și cu blugii ei strâmți albastru închis. Avea scris pe spatele tricoului "Flaws" și cred că era singura melodie pe care o știam de la trupa asta. Și totuși i se potrivea perfect, melodia mă refer. Din câte îmi aduceam aminte era vorba despre cum să îți trăiești viața cu toate defectele pe care le ai. Am început să cânt încet melodia. Ea s-a uitat la mine și mi-a dat una din căștile pe care le avea puse în buzunar.

Am stat așa un timp, relaxându-ne, dar dintr-o dată am auzit o alarmă și măștile de aer au ieșit de deasupra noastră. Avionul începea să se prăbușească. Am vrut să mă ridic și să încerc să fug, dar ea m-a prins de mână și mi-a spus:

- Nu mai ai ce face!

M-am așezat înapoi si am luat o cască. Am început amândoi să cântăm:

- " You have always worn your flaws upon your sleeve/ And I have always buried them deep beneath the ground/ Dig them up! Let's finish what we started./ Dig them up! So nothing's left unturned."

Apoi am auzit doar melodia. Stăteam într-o lumină difuză și auzeam doar melodia. Îi simțeam mâna lui Kalel stând deasupra mâinii mele. Lumina și-a schimbat nuanțele și a ajuns într-un portocaliu ca de apus. Eu, ea si Kabuki ajunseserăm pe o stradă aglomerată chiar la sfârșitul zilei. Și totuși nu eram cu totul acolo. Eram usor transparenți. Am început să mergem, fără să scoatem vreun cuvânt. În fața noastră era un grup mare de oameni. Am văzut că semănau cu oamenii din pozele de pe telefonul lui Kalel. Au început dintr-o dată să vină înspre noi și am crezut că ne vor dărâma, dar au trecut pur și simplu prin noi. Și mă așteptam să fiu șocat sau să țip sau să inventez o explicație rațională pentru tot, dar cred că în adâncul sufletului știam că murisem. Melodia încă se auzea, undeva în fundal. Ne plimbam pe străzile aglomerate ale Londrei și simțeam din nou soarele pe obraji, dar de data asta nu mai era frig. Cred că oricine se ocupă de moarte a zis să ne mai dea o șansă. O ultima șansă să facem ceea ce majoritatea considera a fi ceva plictisitor, o simplă plimbare. Și, totuși, încă se auzea melodia. Poate undeva sub câteva tone de apă sau poate într-o pădure, era un avion prăbușit și pe două scaune erau doi adolescenți și cu pisoiul lor ascultând o melodie.

Andrei Boșcor,
Clasa a XII-a D
(Premiul I la Concursul de Literatură "Anatol Ghermanschi"- 2013)

Furtuna

Fulgere oarbe, fără direcție,
Clocotesc distrugând totul.
Tunete distorsionate țipă,
Furându-şi judecata şi sensul.

Norii se topesc în gânduri acide,
Care cad răzleț pe pământul negru.
Soarele arde pentru ultima dată,
Gata să se stingă în uitare.

Luna e roşie, pătată de sânge.
Poate ar țipa, dar nici ea nu mai poate.
Şi ce rost mai are?
Şi ea se va topi în neant.

Vântul răsare şi mătură tot ce-a rămas.
Şi, când nu mai e nimic de distrus,
Printre crăpăturile din piatră,
Viața se strecoară iar.

Ema Muşină
Clasa a XII-a A 2012

Regret

Am discutat moartea,
Descompun sensuri,
Des compun versuri,
Sting arsuri,
Condensez aburi,
Caut pe drumuri acele cuvinte..

Ne ramâne doar să ne privim în ochi,
Să privim în Infern.
Oglinda noastră e murdară,
Şi-a pierdut strălucirea…
La fel cum noi am pierdut NEMURIREA.

Diana Drîngă aX-a E

Alinare

O umbră ruptă în două
plângea vărsând pe pământul înghețat
lacrimi de rouă…
Suspina cu un vuiet plin de durere…
Țipa cu un crivăț tăios, implorând
mângâiere…

Aura neagră, sumbrul naturii ei o împinge la
cugete necurate,
căci s-a săturat de suferințe,
de dureri,
de toate…

O neființă cu simțiri în inima vie
calcă lin pe spinii luminii,
călăuzită în tăcere de lumina lunii:
îi e dor de căldură,
se hrăneşte cu amintiri…

E ceva efemer…o nălucă cu simțiri?
O fantomă fără chip, dar de o frumusețe
grotească.
Proiectează în sufletele celor damnați câte o
frescă…

Parcă e o mireasă în căutarea unui mire,
o cruce în căutare de sfințire,
un copil în căutare de iubire…

Şi eu îi şoptesc încet..:
"nu mai plânge, mă ai pe mine..."

Diana Drîngă aX-a E

D`ale copiilor

DESPRE GEOGRAFIE ŞI ALTELE–elevii claselor a V-a A şi a V-a B (2012-2013)

„Dacă înveți, ai lumea la picioarele tale” (Gomboț Adela – clasa a V-a A)

„Toți cei care încetează să mai învețe sunt bătrâni, fie că au 20 de ani, fie că au 80 de ani. Toți cei care continuă să învețe rămân tineri” (Buna Raluca – clasa a V-a A)

„Nu pentru şcoală, ci pentru viață învățăm”. (Constantinopol Anisia – clasa a V-a A)

„Cărăm toată viața pe tălpi geografia locului natal”. (Raicu Maria – clasa a V-a A)

„Fără hartă la geografie este ca fără litere la limba română”. (Papalino Viviana – clasa a V-a A)

„Omul fără geografie este ca GPS-ul stricat”. (Sulu David/Goran Tudor clasa a V-a A)

„România nu este ea fără Munții Carpați”. (Hagiu Raluca Andreea – clasa a V-a A)

„Inteligența nu se cumpără, se face”. (Vârjoghe Răzvan – clasa a V-a B)

„Nu-i sfătuitor mai bun decât Timpul”. (Topliceanu Alexandra/Nica Bianca – clasa a V-a B)

„Sus calculatorul, sus televizorul, dar nu mai sus decât Măria Sa, CARTEA”. (Epure Petru – clasa a V-a B)

„Nu este de ajuns să citeşti totul, trebuie să aprofundezi ceea ce ai citit”. (Muntean Raluca – clasa a V-a B)

„Înțeleptul învață din pățania altora, nesocotitul nici din a a sa”. (Văcăreanu Ştefania Diana – clasa a V-a B)

„Știința nu este altceva decât imaginea adevărului”. (Popa Cristina Maria – clasa a V-a B)

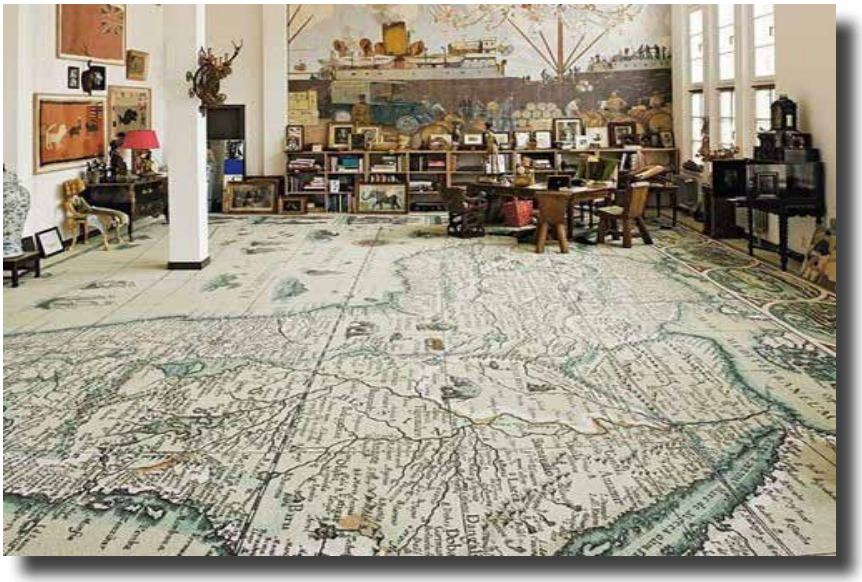

Punctul pe INFO
EDIȚIA NR. 5/2014